

EL ESTE ÎNGRIJORAT, EȘTI ȘI TU ?

Mulțumesc, frate. Să mai rămânem un moment în picioare pentru rugăciune. În timp ce avem capetele plecate, aș vrea să știu dacă este vreo cauză deosebită. Faceți cunoscut acest lucru prin ridicarea mâinii, și dacă ridicați mâna, țineți cu tărie la cauza voastră.

Tată ceresc, ne apropiem încă o dată de Tine pentru cauzele celor care și-au ridicat mâinile, fiindcă au nevoie de multe lucruri în dimineața aceasta. Tu știi că ei se gândesc în inimile lor, că Tu ești Cuvântul, iar Cuvântul descoperă gândurile și planurile inimii. Dumnezeu îndurător, Te rog să răspunzi fiecăruia după nevoia lui, și știu că o vei face conform credinței lor. Doamne, dă-ne credință, în timp ce vorbim din Cuvântul Tău, fiindcă știm că El este Adevărul și răspunde cererilor noastre. Poate printre noi sunt unii care au deviat de pe calea aceasta îngustă și nu umblă pe calea Adevărului.

Tată, îngăduie ca astăzi să se întâmple ceva, astfel ca ei să-și recunoască starea și să se poată întoarce la părtășia cu Hristos. Timpul se apropie de sfârșit, răul este peste tot și are loc marea lepădare de credință. Doamne, Te rugăm să ni Te faci cunoscut, în timp ce îi vindeci pe bolnavii din mijlocul nostru și faci minuni. Nu Te rugăm s-o faci ca să ne dovedești că ești Dumnezeu, ci pentru că ai făgăduit că o vei face, și noi știm că Tu îți împlinești făgăduințele, dacă le credem și recunoaștem că sunt adevărate. Ascultă-ne, Te rugăm, pentru că o cerem în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Vă puteți așeza.

Mi-a luat puțin timp ca să citesc câteva cauze. Sunt două sau trei bilețele, unul dintre ele fiind o cerere de rugăciune. Sunt și mai multe batiste peste care ne vom ruga imediat ce vom simți prezența Duhului Sfânt și vom ajunge la punctul cel mai înalt al credinței. Aș vrea să ne rugăm atunci când toți, toată adunarea este unsă

cu prezența Sa.

Ne pare rău pentru că mulți trebuie să stea în picioare. Astăzi a fost o zi caniculară, așa că aici este o mare zăpușeală, deși umiditatea aerului este aproape de o sută de unități.

Azi dimineață am anunțat un serviciu de vindecare, deoarece îmi pun toată nădejdea în ceea ce a făgăduit El. Vedeți? Nu pot spune că El o va face, dar cred că după ce am auzit Cuvântul Său și ne-am bazat credința pe ceea ce a făgăduit El, avem dreptul să cerem ca făgăduința Sa de vindecare să se împlinească la fel ca făgăduința de mântuire.

Nu știu dacă se înregistrează sau nu, dar aceste două întrebări sunt foarte bune și cred că ar fi bine să le auziți.

Prima întrebare este: **„Ai profetit că vor fi omorâți un milion de negri sau ai făcut doar o afirmație?”**

Vedeți, eu v-am rugat întotdeauna să fiți foarte atenți la ceea ce auziți, deoarece sunt o mulțime de lucruri care sunt doar o părere omenească. Când însă se spune: „Așa vorbește Domnul!” este altceva. Vedeniile pentru cei aflați pe platformă sau pentru cei din audiență, le provocați voi înșivă; nu Dumnezeu le provoacă, ci voi prin credința într-un dar dumnezeiesc.

Este ca în cazul femeii care s-a atins de haina lui Isus. El nu știa cine era ea și nici de ce a făcut acel lucru. Femeia a făcut-o, înțelegeți? Aceasta nu a fost „Așa vorbește Domnul.” „Așa vorbește Domnul,” a fost atunci când Isus i-a spus că este mântuită datorită credinței ei. Deci, voi trebuie să fiți foarte atenți.

Tot așa, eu am făcut doar o aluzie la Martin Luther King și la masacrul făcut

împotriva oamenilor de culoare din Sud. Astfel, am spus: „Dacă oamenii aceștia ar fi sclavi, aș lua biserica mea și m-aș duce în Sud să-i ajut să iasă din robie.” Sigur aș fi făcut-o, pentru că oamenii fac sclavi, nu Dumnezeu. Noi toți suntem din același sânge; noi toți venim din același pom și acesta este Adam. Dumnezeu a lăsat ca toate națiunile să se nască din acest sânge. Culorile noastre: maro, negru, galben, roșu, nu înseamnă nimic, pentru că toți suntem creaturi ale Celui Atotputernic și nu ar trebui să existe deosebiri între noi.

Acolo este problema separării școlilor. Eu am fost acolo în timpul primei revolte și am auzit, așa că știu despre ce vorbesc. Oamenii de culoare au școli frumoase și de multe ori sunt mai bune decât celelalte. De exemplu, în Shreveport au școli mai bune decât albi, dar problema este că la cineva i-a venit ideea că ar fi bine să se amestece unii cu alții. După părerea mea, aceasta este în ordine, dar ce se rezolvă cât timp oamenii aceștia protestează și sunt împotriva?

Eu cred că Martin Luther King este inspirat de gânduri comuniste, și din cauza aceasta, un milion de oameni sunt conduși în cursa morții. Nu Domnul mi-a spus aceasta, ci este părerea mea. Eu cred că nu așa trebuie procedat, ci cred că oamenii aceștia ar trebui să fie creștini și frați.

Conducerea Statelor Unite are puterea să-mi ia și cecul care-mi aparține personal. Desigur, aceasta ar însemna să mi se ia dreptul care mi se cuvine, dar ce aș putea face împotriva? Trebuie să merg pur și simplu înainte. Vedeți? Ca cetățean al Statelor Unite, înainte ca să pot încasa un CEC, banii trebuie să treacă printr-o altă instituție socială. Vedeți? Acest lucru nu este corect, este împotriva Constituției, dar ce pot să fac împotriva? Nimic. Ce putem face noi cetățenii împotriva? O lăsam pur și simplu să treacă.

Același lucru este cu frații și surorile de culoare din Sud. Ei nu ar trebui să ia armele și să se ridice împotriva fraților lor albi, cel puțin, nu din cauza acestor nimicuri. Ce contează unde și la ce școală mergeți? În dimineața când a fost revolta din Shreveport, am văzut o doamnă tânără de culoare și un predicator bătrân, care le spuneau polițiștilor: „Lăsați-mă să le vorbesc!” Era un bărbat bătrân

și cu frică de Dumnezeu. El s-a dus acolo și a zis: „Nu mi-a fost niciodată rușine cu culoarea pielii mele. Creatorul m-a făcut așa cum sunt, de aceea până în dimineața aceasta nu mi-a fost rușine că sunt negru. Dar când vă văd pe voi, poporul meu, cum procedați, mi-e rușine că sunt negru.” A fost chemată poliția și el a trebuit să înceteze din pricina strigătelor.

Apoi s-a ridicat o doamnă de culoare care era educată și arăta bine, și a spus: „În primul rând, nu sunt de acord ca copiii mei să fie învățați de o femeie albă. De ce? Pentru că nu ar fi la fel de interesată ca învățătoarea de culoare. Uitați-vă la școlile noastre. De ce țipați? Noi avem bazine de înot și orice lucru, în timp ce celelalte școli nu au așa ceva. Atunci ce vor oamenii? De ce se revoltă de fapt?” Dar curând a fost acoperită și ea de strigătele mulțimii. Vedeți?

Puteți vedea că oamenii aceștia au fost influențați de ceva ce era pe dos? Acesta este motivul pentru care am spus acele cuvinte, dar ele nu erau „Așa vorbește Domnul,” ci era doar părerea mea. Voi puteți fi siguri că atunci când am ceva de la Domnul, voi spune clar: „Acesta este „Așa vorbește Domnul!” Altfel, nu pot spune nimic până nu vorbește El. S-ar putea ca părerea mea despre Martin Luther King să fie greșită, fiindcă aceasta este doar părerea mea.

Așa trebuie să fie în ultimele zile, pentru că totul este inspirat de Satan, tot ce se ridică pentru a distruge starea noastră și tot ce avem. Eu sunt pentru pace și bună înțelegere, dar oamenii nu sunt de acord cu aceasta, de aceea cred că dacă nu îi va opri cineva, va urma o revoltă. Vedeți? Comuniștii sunt cei care îi îndeamnă pe oameni la revoltă.

Eu am fost în Africa atunci când s-a întâmplat și acolo același lucru. Atunci, comuniștii au venit și le-au spus oamenilor de culoare: „Voi sunteți așa, așa și așa!” ceea ce a făcut ca sute de oameni să fie uciși în urma revoltei care s-a iscat. Ce au rezolvat prin aceasta? Nimic. Vedeți?

Eu îi iubesc pe oameni. Haideți să-l slujim pe Dumnezeu, pentru că Împărăția

noastră este de dincolo și nu se compară deloc cu aceasta de aici. Ce ne trebuie mai mult câtă vreme avem ce să mâncăm, ce să bem și cu ce să ne îmbrăcăm? Eu știu și recunosc că vor fi greutăți, dar cu El le vom birui.

Aici este o altă întrebare:

De ce i-a spus Isus lui Ioan Botezătorul: „*Așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.*”? Ce înseamnă aceasta?

Îmi amintesc de doctor Roy Davis, care m-a botezat singura dată când am fost botezat. El a spus că Ioan a știut că el însuși nu era botezat și astfel s-a lăsat botezat de Isus, dar eu nu am fost de acord cu aceasta. Și vreau să vă spun ceva, dar nu ca să mă cert, ci pentru că acesta este adevărul: acolo în apă s-au întâlnit doi bărbați care erau conducătorii din ceasul acela: Mesia și profetul Său. Gândiți-vă că Ioan nu boteza spre iertarea păcatelor, pentru că Jertfa nu fusese încă dată, ci a venit la el în apă.

Fiți atenți! „*Când Ioan și-a ridicat privirea și l-a văzut pe Isus, l-a zis: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la Mine?” Dar Isus i-a răspuns: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade...”* Vedeți? „*Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.*” Ioan era profetul, și Cuvântul Domnului a venit la el, pentru că Cuvântul vine numai la profeti. Și fiind profet, Ioan a înțeles că El era Jertfa care trebuia spălată înainte de sacrificare. Acesta este motivul pentru care Isus a fost botezat de Ioan. Conform Legii, Jertfa trebuia spălată. Vedeți? El a zis: „*...se cade să împlinim toată neprihănirea.*” Jertfa, care era El însuși, trebuia spălată înainte de a fi sacrificată. Isus era Jertfa, și Ioan a știut aceasta; el a știut că Jertfa trebuia spălată înainte de jertfire. La puțină vreme după aceea, El a fost adus înaintea judecății și a fost jertfit pentru întreaga rasă umană. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum vom avea un mesaj scurt și sunt încredințat că Domnul ne va dăruia binecuvântările Sale. Săptămâna viitoare îi vom duce pe copii în vacanță la munte,

iar dacă mă voi întoarce la timp și păstorul nostru îmi va permite, aş vrea să vorbesc în următoarea duminică dimineața. O să vă anunțăm din timpul săptămânii, iar celor care locuiesc în afara orașului, le vom scrie. Aș vrea să vorbesc despre o temă în care să explic de ce credem noi aceste lucruri despre Hristos, și de ce trebuie să fie așa și nu altfel, și voi dovedi totul cu Scriptura. Dacă nu voi reuși să vin, ne vom vedea la iarnă, pentru că spre toamnă vom merge înapoi în Arizona, deoarece copiii trebuie să meargă la școală.

Înainte de a ne ruga pentru bolnavi, aş vrea să citesc ceva din Cuvântul Domnului. Noi știm că fără acest Cuvânt este imposibil să se întâmple ceva; numai Cuvântul poate aduce aceste binecuvântări pe care le cerem pentru bolnavi și nevoiași.

Acum aş vrea să citesc din **1Petru 5.1-7**, apoi voi citi din **Evrei 2.1-4**:

„Sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi, eu, care sunt un prezbiter ca și ei, un martor al patimilor lui Hristos și părtăș al slavei care va fi descoperită:

păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mârșav, ci cu lepădare de sine.

Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v-au căzut la împărțire, ci făcându-vă pilde turmei.

Și când Se va arăta Păstorul cel mare, veți căpăta cununa care nu se poate veșteji, a slavei.

Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.”

Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe.

Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.”

Pe mine mă interesează înțelesul cuvintelor: „aruncați îngrijorările voastre...” pentru că titlul predicii mele este „**El este îngrijorat, ești și tu?**” Astfel, în Evrei 2, citim următoarele cuvinte:

„De aceea, cu atât mai mult, trebuie să ne ținem de lucrurile pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele.

Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire,

cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de Domnul, ne-a fost adevărată de cei ce au auzit-o,

în timp ce Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa!”

În continuare aș vrea să mă ocup de tema: „**El este îngrijorat, ești și tu?**” Când a fost aici pe pământ, El S-a îngrijit de oameni. Gândul acesta mi-a venit chiar acum, înainte de a vorbi și de a mă ruga pentru bolnavi, deși nu știu ce fel de rând de rugăciune vom avea.

În primul rând, înainte de a ne apropia pentru rugăciune, este nevoie ca

ascultătorii să fie umpluți cu credință. Dacă nu aveți credință, nici nu trebuie să veniți ca să ne rugăm pentru voi, fiindcă este nevoie de credința voastră și de credința mea în El. Să nu uitați aceasta când vom ajunge la rândul de rugăciune. Noi trebuie să avem ceva de care să ne ținem, un punct de sprijin. Dacă un om vrea să facă ceva, fără să aibă suficientă credință, poate fi sigur de insucces, dar dacă vrea să facă ceva și are suficientă credință, trebuie să aibă biruință, dacă este conform voinței lui Dumnezeu și scopului Său.

Eu mă gândesc la faptul că El Se îngrijește de noi. Aseară am fost condus în mod deosebit de Duhul lui Dumnezeu. Așteptam să vină câțiva prieteni pentru a-l ajuta pe fratele Wood să atașeze rulota la camionul de transport. Nu știam de ce, dar încercam să-l găesc pe bunul meu prieten, pe fratele Evans, așa că am pornit pe autostradă. Soția și familia mea, care stau în spate, știu că acesta este adevărul. Eu m-am întors pur și simplu înapoi la motel.

Oh, inima mea a fost copleșită când am văzut atâția prieteni care s-au adunat în doar câteva minute și au blocat strada ca să nu mai poată trece mașinile. Sunt într-adevăr prieteni adevărați, care au venit din Georgia, Tennessee, Alabama și din alte locuri, pentru a auzi Cuvântul. Atunci mi-a venit pe inimă gândul acesta: „Ce le voi spune acestor oameni, fiindcă știu că în ziua judecării voi da socoteală pentru fiecare cuvânt spus?” Eu iubesc Viața veșnică și doresc să fiu acolo cu El.

Am plecat spre o localitate, dar s-a întâmplat ceva: în loc să schimb direcția, am mers tot înainte și abia mai târziu am schimbat-o, și atunci am observat două doamne pe care le cunoșteam și doi predicatori care stăteau afară. Satan este întotdeauna foarte abil. Unul dintre tineri și-a luat soția de aici, iar după ce s-au căsătorit, de la altar au plecat bucuroși în călătoria lor de nuntă, dar Satana s-a aruncat asupra lui. Vă spun acest lucru ca să întăresc subiectul despre care voi vorbi: „Are El grijă de noi?” Cu o credință care nu acceptă nici un : „Nu!” ei s-au întors aici. Plecaseră departe în Est, în călătoria lor de nuntă, dar s-au întors aici și mă așteptau. Când am sosit, am observat că acest tânăr și soția lui stăteau afară și plângeau, iar celălalt frate tânăr, prieten cu cel căsătorit, a alergat spre mine și mi-a zis:

„O, frate Branham, s-a întâmplat asta și asta...”

Eu am intrat și l-am văzut pe tânărul acela, un băiat în floarea vieții, un conducător al tinerilor, cum stătea acolo legat de Satan. El nu a observat nimic, dar eu i-am luat mâna dreaptă în mâna mea stângă, ca să văd dacă îl chinuiește vreo boală, dar nu am prins nici un fel de vibrație. Apoi, după ce am părăsit încăperea de post și rugăciune, l-am așteptat pe Domnul până am primit ungera Duhului Sfânt, care ne-a călăuzit, și am putut vedea umbra neagră care era asupra lui. Eu nu am spus ce fac, dar după câteva minute, umbra aceea neagră a dispărut și la fel răceala din mâinile lui, iar tânărul a început să strige de bucurie și să-L slăvească pe Dumnezeu. În dimineața aceasta, ei sunt prezenți în adunare.

Vedeți cum a venit Satan să-l tulbure pe acest bărbat tânăr, încercând să-i facă un complex și să-i aducă aminte de ceva trecut, dar Duhul Sfânt a descoperit totul într-o vedenie. Vedeți? Dumnezeu a fost îngrijorat pentru acest bărbat și a avut grijă de el.

Cu câteva minute în urmă, m-am întâlnit cu o doamnă, care acum stă aici pentru că cineva s-a îngrijit și i-a oferit locul. Ea mi-a zis: „De nouă ani încerc să ajung la tine, frate Branham, și sunt foarte dezamăgită pentru că și acum am venit târziu și nu am reușit să prind un număr de rugăciune.”

Desigur, sarcina lui Billy este să aibă grijă să nu fiu deranjat de nimeni. El mă aduce înăuntru și tot el mă conduce la plecare. Să nu vă supărați pe el, pentru că aceasta este sarcina pe care o are. Dacă n-ar face aceasta, eu n-aș putea chema rândul de rugăciune și nici să vin aici. Voi știți cum este. În tot ce facem trebuie să fie un plan. Așa este.

Billy mi-a zis: „Haide, tată, grăbește-te!” Atunci femeia a făcut câțiva pași înapoi și a spus: „Frate Branham, pot să vorbesc puțin cu tine?” În clipa aceea am avut o vedenie pentru ea și am văzut că avea inima împovărată. Era o femeie tânără și încerca să lucreze ca să poată trăi, deoarece, cu mult timp în urmă, pe când mai

trăiau părinții ei, s-a întâmplat ceva care i-a pricinuit această situație. Domnul Isus a descoperit totul și a arătat ce s-a întâmplat. Vedeți? Într-o clipă i-a fost luată toată povara, așa că acum stă printre noi plină de bucurie și își șterge lacrimile, fiindcă știe că Domnul i-a arătat adevărul despre necazul ei. Femeia aceasta mică și săracă era atât de nervoasă, încât nu se mai putea ajuta singură și se gândea că nu mai este nici o nădejde pentru ea și dacă Duhul Sfânt nu o ajută, este ultima zi din viața ei. Nouă ani a tot încercat, disperată, și iată că Dumnezeu S-a îngrijorat pentru ea, fiindcă nu era nimeni altcineva care să se îngrijeze. Da, El este îngrijorat!

Când a fost pe pământ, El era foarte îngrijorat pentru oameni, așa că i-a vindecat pe bolnavi, a mângâiat inimile celor împovărați și le-a vorbit despre locul unde se va duce și unde îi va duce și pe ei. El S-a îngrijorat pentru ei. Fiți atenți! El S-a îngrijorat atât de mult când a știut că trebuie să plece, încât a spus: „Nu vă voi lăsa orfani, ci Îl voi trimite pe Duhul Sfânt și El va avea grijă de voi în continuare.” Nu există nimeni care să poarte de grijă ca El. Noi știm că El stă ca Mare Preot și face lucrarea de mijlocire, astfel ca Dumnezeu să nu poată vedea păcatele păcătosului, ci doar sângele singurului Său Fiu. Trupul Său stă ca Mijlocitor, în timp ce Duhul Sfânt continuă să mângâie poporul Său. Are El grijă? Sigur că are. El are grijă de poporul Său de pe pământ, așa cum a avut grijă când a fost aici, pentru că în Ioan 15.26-27 a spus: *„Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.*

Și voi, de asemenea, veți mărturisi, pentru că ați fost cu Mine de la început.”

Văd că mulți dintre voi își notează versetele. Eu mă refer adesea la Scriptură, pentru că îmi notez toate textele despre care vreau să vorbesc și fac aluzie la ele, pentru că este întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu.

El a spus că atunci când va veni Duhul Sfânt, pe care Îl va trimite Tatăl în Numele Lui, va depune mărturie pentru El. Cu alte cuvinte, El va face aceleași lucruri pe care le-a făcut El. Vedeți? Duhul Sfânt care a lucrat în cortul sfințit de El, va face

aceleași lucrări pe care le-a mai făcut. Ce ar trebui să simțim în inimile noastre când știm că Îl avem printre noi pe același Domn Isus Hristos în forma Duhului Sfânt, care este o altă slujbă în care lucrează Dumnezeu însuși?

El a fost o mângâiere pentru Israel, când ei priveau în sus și vedeau Stâlpul de Foc, în timp ce ascultau profetul care le vorbea adevărul și Dumnezeu îl legitima. Aceasta a fost mângâierea lor.

El a fost o mângâiere când era aici pe pământ, ca Om, ca Dumnezeu în trup de carne. Dumnezeu S-a reprezentat și S-a arătat în Omul Isus Hristos, care a făgăduit: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Eu voi merge la Tatăl și Îl voi trimite pe Duhul Sfânt. Eu voi fi cu voi și în voi; și lucrările pe care le-am făcut Eu, le va face și Duhul Sfânt când va veni în Numele Meu.”* Acesta este motivul pentru care a spus El că hula împotriva Duhului Sfânt nu se iartă acum, după ce a fost adusă Jertfa.

El o face în același fel, ca să știm dacă este o mângâiere de la cineva pământesc, de la o persoană mai în vârstă, care te cuprinde în brațe, te strânge și îți dă un sentiment plăcut, sau este o exprimare teologică a unei denominațiuni care spune: „Acum aparții aici și noi o avem. Tu nu aparții de ceilalți, pentru că ei nu au nimic.”

El a asigurat aceasta și a spus: „El va vorbi în Numele Meu. Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, dacă El Se odihnește peste voi.” El mângâie în același fel, în timp ce ne iartă toate păcatele, ne vindecă toate bolile și ne vorbește despre Împărăția Împăratului care va veni. Vedeți, El Se legitimează personal printre noi, așa cum a făcut-o Dumnezeu în Isus Hristos.

În 1 Timotei 3.16 scrie: *„Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... „Cel ce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul...”* Noi L-am văzut pe Dumnezeu în trup. Aceasta a fost mângâierea lui Dumnezeu; El a fost atât de îngrijorat pentru noi, încât a venit jos și a devenit ca noi. Dumnezeu arătat în trup - nu o altă persoană, ci Dumnezeu însuși. Și ca să înaintăm încă un pas, El Îl trimite pe Duhul

Sfânt ca să ne mângâie și să rămână cu noi. Oh, El este îngrijorat!

Aș vrea să mergem puțin mai departe și să dovedim aceasta cu Scriptura, dar mai întâi, aș vrea să vă mai spun ceva: nu toți Îl au pe acest Mângâietor. Știți de ce? Pentru că nu Îl acceptă. Nădăjduiesc că sunteți destul de duhovnicești pentru a înțelege ce vă spun. Vorbesc unui grup de oameni pentru care mă voi ruga imediat. Noi suntem mângâiați de Mângâietorul care ne-a fost trimis, de Duhul Sfânt, dar problema este că nu Îl acceptă toți. De ce? Pentru că nu Îl cred. Înțelegeți? În loc să-L primească, ei își trag mângâierea din alte izvoare, din alte surse. Sigur că da. Dacă nu vor să accepte Mângâietorul trimis de Dumnezeu, trebuie să-și caute un alt mângâietor. Vedeți? Voi nu puteți trăi fără să aveți un motiv, un scop pentru care s-o faceți.

Nădăjduiesc că ați înțeles cu toții, mai ales cei pentru care ne vom ruga imediat, care sunteți nemângâiați în seara aceasta și poate aveți probleme în fața cărora medicii sunt neputincioși.

Noi credem că medicii pot să-i ajute pe oameni și că Dumnezeu îi poate vindeca prin medicamente. Dumnezeu vindecă prin intervențiile medicale: El vindecă prin pricepere și vindecă prin dragoste. Dacă vedeți că cineva este foarte tulburat, arătați-i că sunteți îngrijorați pentru el, fiindcă va conta foarte mult.

Vedeți, Dumnezeu vindecă prin dragoste; Dumnezeu vindecă prin rugăciune; Dumnezeu vindecă prin minuni; Dumnezeu vindecă prin Cuvântul Său. Dumnezeu vindecă! Indiferent ce izvor ar fi, Dumnezeu vindecă prin el. Dumnezeu este Cel ce vindecă, pentru că El a spus: „*Eu sunt Domnul care vindecă bolile tale.*” Toți acești bărbați, care au diferite slujbe, ar trebui să conlucreze împreună pentru aceasta, dar nu o fac pentru că denominațiunile lor nu le permit să ia poziție pentru Cuvânt. Cu toate acestea, Adevărul nu poate fi oprit și Dumnezeu continuă să vindece tot așa.

Haideți să vorbim mai întâi despre suflet.

Oamenii încearcă să găsească mângâiere într-un alt izvor. Astfel, mulți dintre ei încearcă să găsească mângâiere în băutură. Voi știți că avem printre noi un obicei foarte cunoscut deja: mulți predicatori beau ceva tare și se amețesc înainte de a merge pe platformă. Da, mulți predicatori au fost văzuți mergând pe platformă sub influența alcoolului și legănându-se înapoi și încolo. Nu este voie așa ceva! Nu ar trebui să se întâmple așa ceva! Noi criticăm adesea un bărbat care face acest lucru rău, dar nu ar trebui să facem aceasta, ci ar trebui să aflăm care este de fapt necazul lui. Mulți dintre voi au fost alcoolici înainte de pocăință și noi știm că este o rușine și o batjocură că unii sunt încă în acea stare. Dar nu este o rușine mai mare decât minciuna, furtul, dorința după femei sau altceva de felul acesta. Poate un bărbat s-a născut cu o patimă mai mare, și dacă vede pe stradă o striptesă modernă este tot timpul în greutăți. Ce poate să facă dacă s-a născut așa? Ce poate face predicatorul care bea, femeia care fumează.?

Dacă femeia se îmbracă imoral, încearcă să scoată de aici o mângâiere: ea se aranjează atât de frumos ca să atragă atenția bărbaților. Nu există nici un alt motiv ca să facă aceasta. Ea este dezorientată. Înțelegeți? Nici o femeie cumsecade, care este sănătoasă la minte, nu s-ar dezbrăca înaintea unui bărbat. Nu există nici un motiv ca să facă aceasta, și totuși ea o face. Priviți fetele acestea tinere care merg astăzi pe stradă îmbrăcate ca niște... vă rog să mă iertați pentru expresia aceasta. Gândiți-vă că banda aceasta nu este doar pentru voi, cei de aici, ci va merge în toată lumea.

Multe femei se dezbracă sub pretextul că este prea cald, dar mergeți și stați la soare dezbrăcați și apoi stați îmbrăcați. Cum este mai răcoare? Femeile indiene papagos și navaios, dar mai ales cele papagos din rezervație, se îmbracă cu păături mari și groase, ca să aibă răcoare când stau la soare. De ce? Ele transpiră, iar bătaia vântului este ca un ventilator care le răcorește. Dar femeile noastre nu știu și nu vor să recunoască aceasta. Eu nu spun că toate fac la fel, fiindcă mai sunt și femei cumsecade; și nu vorbesc așa pentru că sunt aspru, ci pentru că vreau să le trezesc.

Vedeți, este numai Satan. Voi trebuie să înțelegeți că acest lucru are o influență atât de mare asupra bărbaților, încât atunci când le văd așa, calcă pe frâne de

scârțâie ca urletul lupilor. De ce fac femeile aceasta? Pentru că vor să-i facă pe bărbați să reacționeze așa. Femeilor, de ce mergeți să tăiați iarba la ora patru după-amiaza, când este mai cald afară și când se întorc bărbații de la lucru? Aceasta dovedește că sunteți călăuzite de un duh de rătăcire. Eu știu că ei sunt de un milion de ori mai inteligenți decât mine, dar eu evaluez inteligența prin Cuvântul lui Dumnezeu și vedeți ce mai rămâne? Inteligența voastră este modernă, dar adevărata dovadă care legitimează viața voastră sunt roadele și viața voastră însăși. Vedeți, ei încearcă să găsească o mângâiere în toate aceste lucruri.

Multe zic: „Dar eu nu fac aceasta.” Totuși, ele se îmbracă atât de excentric, poartă pălării și haine mai bune pentru că-și permit, încercând astfel să fie mai moderne decât femeile care vor sta lângă ele în adunare, în dimineața următoare. Vedeți, păcatul intră tot mai adânc, fiindcă oamenii încearcă să găsească o mângâiere în aceste lucruri. Mai mult, lucrurile au mers în așa fel încât nu a fost lovită o singură națiune, ci întreaga lume. Aș putea să amintesc multe lucruri și să vorbesc despre ele, dar știu că voi înțelegeți ce vreau să spun și doresc să las mai mult timp pentru serviciul de vindecare. Această stare decăzută a lovit lumea politică și viața socială și morală a oamenilor din întreaga lume. S-a ajuns până acolo încât bărbații doresc să ajungă politicieni numai ca să aibă un nume de politician. Ei au o mulțime de bani cu care îi pot atrage pe alegători de partea lor, închiriază mașini și localuri pentru acest scop, și fac toate acestea numai ca să aibă un nume de politician.

Viața socială! Oamenii încearcă să se adune în viața aceasta socială dezorientată. Să nu-mi spuneți că nu sunt dezorientați, fiindcă prin tot ce fac dovedesc aceasta. Este o lume de oameni nervoși și singura cale de scăpare este harul lui Dumnezeu. Ei au ajuns să formeze tot felul de organizații, se atașează la ele și spun: „Noi suntem mai buni decât grupul celălalt.” Starea aceasta a lovit atât de tare morala oamenilor, încât cred că nouăzeci la sută din oamenii acestei națiuni nici nu știu care este sensul cuvântului „morală.” Da, nici măcar nu știu ce înseamnă cuvântul „morală.” Totul este atât de înșelător, încât au pierdut înțelesul acestui cuvânt.

Vedeți, Satan este foarte înșelător și lucrează inteligent și simplu, puțin aici și puțin dincolo, după care stă și așteaptă. El dă numai puțin aici și puțin dincolo, dar

curând se constată că oamenii au alunecat în cursa lui. Ce s-ar fi întâmplat dacă în vremea când aveam doar șaptesprezece ani, ar fi venit pe stradă o striptesă, cum se întâmplă astăzi? Ar fi fost arestată imediat; și dacă atunci era greșit așa ceva, este greșit și astăzi. Dar Satan a început simplu și neobservat: le-a tăiat rochiile tot mai scurte și le-a strâmtat, apoi a inventat bikinii sau cum îi numiți voi, iar în final se va ajunge la o frunză de smochin. Gândiți-vă la aceasta! Așa va fi. Vor ajunge la aceasta. Dar de fapt este deja aici.

De ce se întâmplă aceste lucruri? Pentru că oamenii încearcă să găsească mângâiere. Ei încearcă să găsească ceva și se gândesc că religia lor le poate da aceasta, așa că fac tot felul de lucruri conform religiei lor. Ce dezamăgire veți avea când veți constata că moartea stă chiar în fața voastră! Lucrurile au ajuns atât de departe încât nu a mai rămas nici un fundament stabil pe care să se poată zidi ceva.

Dați-mi voie să vă spun ceva! Voi nu puteți crede nimic altceva decât Biblia și îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că noi Îl avem încă pe Hristos. Nu există nimic altceva pe care să vă puteți baza credința. Dacă, de exemplu, aveți televizor și priviți la reclamele care se prezintă acolo și ar trebui să trăiți o săptămână cu ele, ați muri de foame. Înțelegeți? O firmă care produce un anumit produs spune: „Produsul nostru este ideal, nu îl cumpărați pe celălalt!” deși firma cealaltă vinde același produs. Alte reclame spun: „Cumpărați produsul acesta, nu pe acel,” deși ambele sunt la fel. Astfel, oamenii cad în aceste jocuri, până când totul este distrus și nu mai este nici o speranță, pentru că nimeni nu știe ce să mai creadă. Totuși, dacă va fi voia Domnului, am să vă spun ce să credeți dacă doriți mângâiere.

Oamenii mint, înșeală, fură, așa că trebuie să ai o garanție ca să poți împrumuta și doar cinci dolari la cineva. Voi știți că Biblia vorbește despre aceste lucruri și spune că în zilele din urmă nu va mai exista dragoste, exceptându-i pe cei aleși mai dinainte. Așa este. Scriptura spune că femeia va fi împotriva bărbatului, bărbatul împotriva femeii și copiii împotriva părinților, așa că numai între aleșii Domnului va mai fi dragoste.

Bisericile au intrat în aceeași stare. Ele au viața lor socială, politica lor și alte lucruri lumești, așa încât oamenii sunt atât de dezorientați încât nu știu ce să facă. Ei au adus în casa Domnului politica și viața lor socială: activități culturale, jocuri bingo sau cum se numesc, mese și dansuri. Este o mare durere! Și știți ce spun? „Așa trebuie să fie!”

Da, așa a trebuit să fie! A trebuit ca Domnul Isus să-i biciuiască pe negustori, să-i scoată afară din Templu cu mesele lor cu tot și să spună: *„Este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.” Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”* (Matei 21.13). Vedeți, totul este pe dos. Nu clădirea este biserica, ci oamenii din clădire, și este greșit dacă participă la aceste lucruri și dacă au introdus asemenea obiceiuri.

Noi constatăm că și bisericile fac tot felul de promisiuni, asemenea televiziunii, dar nu le împlinesc niciodată. Mai demult spuneam adesea că oamenii Îl laudă pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și pentru ceea ce va face, dar trec pe lângă ceea ce face în prezent. Vedeți? Ei Îl refuză și sunt atât de stricați pentru că nu pot recunoaște ce se întâmplă. Voi puteți vorbi despre mângâierea pe care v-a dat-o Hristos și să spuneți că în viitor ne va da mângâiere din nou, dar cu toate acestea să refuzați mângâierea pe care o are pentru voi în prezent. Vedeți? Noi observăm că stăm pe aceeași temelie și că a devenit o lucrare mare. Da, noi vedem de unde vine.

Chiar și în adunările pentecostale se promite tot timpul, dar nu se ajunge niciodată la împlinire. Astfel, fie că este sau nu conform Scripturii, de fiecare dată vine cineva cu câte o senzație, așa că promit ceva ce nu pot împlini. S-a ajuns atât de departe încât se pare că nu mai este sinceritate deloc; se pare că oamenii nu mai ajung până la sâmburele sincerității; se pare că cuvântul „sinceritate” și-a pierdut valoarea și efectul printre oameni, datorită felului în care trăiesc. Se pare că pur și simplu nu mai înțeleg.

Aș vrea ca voi, cei care veniți aici și cei care veți asculta aceste benzi, să fiți puțin atenți la ceea ce vă voi spune.

Voi trebuie să fiți foarte sinceri, dar nu puteți fi sinceri dacă nu înțelegeți. Dacă numai auziți și sperați, nu veți avea niciodată sinceritatea adâncă pe care o cere Dumnezeu. Credința nu este: „Eu sper...” nici: „S-ar putea să fie corect...” ci este Absolutul. Amin. Credința este Absolutul vostru, este Ancora voastră, este totul pentru voi. Voi ați ajuns la convingerea că acesta este Adevărul; că nu există altceva decât Adevărul și că așa trebuie să fie. Dacă înțelegeți aceasta în mintea voastră, trebuie să vă apropiați de El cu toată ființa voastră: cu sufletul vostru, cu trupul vostru și cu tot ce aveți în voi; trebuie să vă dăruiți deplin și complet. Este așa cum ne-a învățat Isus în pilda cu bărbatul care a găsit acel mărgăritar de preț. (Matei 13.45). Când a găsit mărgăritarul acela de preț, el a vândut tot ce avea pentru a-l cumpăra: toate părerile, tot ce posedea și credea că sunt mărgăritare bune, pentru că acesta însemna totul pentru el. Dacă găsiți Absolutul lui Dumnezeu, o făgăduință referitoare la un anumit lucru, trebuie să recunoașteți că este Cuvântul lui Dumnezeu și că supranaturalul pe care-L vedeți întâmplându-se este înfăptuit de Dumnezeu. Atunci nu mai există: „Poate...”, „S-ar putea să fie...” sau: „Se pare că este așa...”, ci: „Este Dumnezeu!” Când ajungeți la convingerea că acesta este mărgăritarul de preț pe care-l căutați, trebuie să vă îndepărtați de tot ce spune cineva împotriva. Voi nu trebuie să priviți la ceea ce au realizat oamenii, ci la ceea ce a spus și a făgăduit Dumnezeu. Acesta trebuie să fie Absolutul vostru. Voi trebuie să renunțați la tot ce sunteți, la tot ce ați fost cândva și la tot ce ați sperat că veți fi vreodată, pentru că este vorba de viață și de moarte.

Eu cred că unul din lucrurile care îi opresc pe oameni să fie vindecați, este faptul că fac o mărturisire incompletă; o mărturisire și o recunoaștere nesinceră.

Am să vă dau un exemplu care ar putea suna rău, deși nu aceasta îmi este intenția. Soția mea este aici, dar dacă aș ieși afară, aș îmbrățișa o altă femeie și aș avea o prietenie cu ea, eu aș ști că acel lucru este greșit și pe dos. Desigur, Mângâietorul meu mă oprește să fac așa ceva, dar v-am spus acest lucru ca un exemplu. Primul lucru pe care ar trebui să-l fac în cazul acesta, ar fi să merg la soția mea și să-i spun: „Iartă-mă.” Vedeți? Înainte să-l spun lui Dumnezeu, eu trebuie să-i spun ei, pentru că față de ea am păcătuit. Dacă veniți la altar și știți că sunteți vinovați, mergeți și puneți lucrurile în ordine înainte de a vă aduce jertfele. Vedeți? De aceea trebuie să merg întâi la ea. Abia atunci este mărturisirea mea

completă. Dacă nu fac aceasta, nu este o mărturisire și o recunoaștere adevărată.

Cum ar fi dacă aș spune: „Am să recunosc că am fost pe dos și am să spun: „Dumnezeule bun, Tu ești Prietenul meu și știi că Te cunosc bine. Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Iartă-mă, pentru că Tu ești un Tovarăș bun și știi, Prietene, că nu am vrut să fac aceasta.”? Vedeți?

Voi spuneți: „Acesta este un neserios.” Așa și este dacă face o astfel de mărturisire.

Dar cum ar fi dacă aș merge și aș spune: „Doamne, iartă-mă pentru că nu am vrut să fac aceasta. Nu voi mai face niciodată așa ceva.”? El îmi va refuza jertfa, pentru că trebuie să merg mai întâi la soția mea și să pun totul în ordine cu ea.

Cum ar fi dacă aș merge la ea neserios și i-aș spune: „Fata mea, prietena mea, bătrâna mamă a copiilor mei, vechea mea iubire, tu știi că suntem prieteni de mulți ani. Cum ar fi dacă aș îmbrățișa altă femeie? Ce zici, m-ai ierta pentru aceasta?”? Îmi pot imagina cum m-ar privi și cred că s-ar gândi: „Oare ce s-a întâmplat cu bărbatul meu?” pentru că nu ar înțelege dacă vreau să glumesc cu ea sau sunt serios.

Dar mai este o problemă: nu ajunge să vă mărturisiți păcatul aproapelui vostru și lui Dumnezeu, ci trebuie s-o faceți cu o părere de rău foarte sinceră și cu căință dumnezeiască. Trebuie să vă pară rău pentru ceea ce ați făcut. Astfel, eu trebuie să merg la ea și să-i zic: „Dragă, vino puțin, fiindcă s-ar putea să fie sfârșitul căsniciei noastre. Tu ești iubita mea; ești femeia cu care am trăit în toți anii aceștia și pe care am iubit-o, dar poate acum vrei să mă părăsești; poate nu vrei să accepți să mai trăiești cu mine. Orice s-ar întâmpla, eu trebuie să aduc acest lucru în ordine, pentru că trebuie să fiu în ordine.” Vedeți? Trebuie să-i spun aceasta din adâncul inimii mele.

Tot așa trebuie să-l spun și lui Dumnezeu. Eu trebuie să le spun la amândoi: și ei și lui Dumnezeu; trebuie să le spun sincer că prin harul lui Dumnezeu nu voi mai face niciodată aceasta. Poate pot să-i prezint ceva, fără ca ea să vadă; sau poate va fi convinsă de vorbirea mea, dar vorbirea mea nu-L va convinge și pe Dumnezeu, pentru că El îmi vede inima și o cunoaște. Dacă va fi cu voia lui Dumnezeu, mai sunt doar câțiva ani până vom pleca din lumea aceasta, acolo unde va fi veșnicia. De aceea trebuie să fiu sincer cu Dumnezeu. Dacă voi fi sincer, El mă va asculta; mai mult, atunci nu mai este nevoie să-i iau lui Dumnezeu timp ca să mă asculte.

Aici este problema cu omul de astăzi: pare lipsit de cea mai elementară sinceritate pe care ar trebui s-o aibă.

Eu cred că o femeie sau un bărbat care vin pentru rugăciune, trebuie să recunoască tot ce au făcut și să aducă totul în ordine. Cred că ați observat cât de departe este de multe ori „Așa vorbește Domnul” pe platformă. Desigur, vedeniile vin pentru că oamenii cred, și Dumnezeu a făgăduit că va face aceasta printr-un dar. Însă când este vorba de vindecarea divină este altceva, pentru că Dumnezeu vă recunoaște credința numai atunci când veniți la El sinceri.

Deci, oamenii care fac o mărturisire trebuie să vină cu o sinceritate adâncă. Eu am aici așa ceva, dar nu am timp s-o citesc acum. Cred că s-a întâmplat la Binghamton, New York, sau nu am reținut corect? Da, cred că este vorba de Binghamton. Acolo este fabrica de încălțăminte „Endicott.” Noi am fost în auditoriul Endicott-Johnson, care este mai mare, și am ținut o adunare acolo.

Într-o dimineață era foarte frig, iar Billy Paul era în altă cameră. Eu observasem că mărturisirile oamenilor nu erau complete și mă întrebam, de ce. Aici a fost vindecat un bărbat, eu vorbesc intenționat despre el; era paralizat și a fost vindecat în seara aceea pe când ședea acolo, dar la cinci zile după plecarea mea, paralizia s-a instalat din nou. Vedeți, în prezența Duhului Sfânt a fost luată, așa cum s-a întâmplat cu femeia tânără din curte și cu bărbatul de aseară. Aceasta arată că trebuie să fie o sinceritate adâncă și să se creadă că Dumnezeul care poate lua o boală de la voi, poate s-o țină și departe prin aceeași ungeră.

Într-o dimineață, Duhul Sfânt mi-a zis: „Urcă-te pe platformă, adună-i pe oameni și înainte de a te ruga pentru ei, pune-i să recunoască tot ce au făcut.” Vedeți, este vorba de o sinceritate profundă.

Dacă lumea nu se pocăiește, va pieri, și lucrul de care are nevoie astăzi este o mărturisire sinceră. Este la fel ca în cazul unui medicament care se dă pentru o boală. Noi toți putem citi pe fiecare sticlă ce fel de medicament este și pentru ce boală se poate folosi, dar faptul că citiți întrebuintărea și știți cum trebuie luat medicamentul, nu va vindeca boala – eu voi îndrepta acest lucru spre Biblie, pentru că toate școlile și seminariile pot citi Cuvântul. Vedeți, medicamentul este aici, dar trebuie luat. Totuși, omul poate spune: „Eu sunt teolog, așa că nu vorbi cu mine despre aceasta sau cealaltă, pentru că cunosc foarte bine Scriptura și știu că spune așa și așa!”

Biblia spune: *„...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică...”* (Ioan 5.24). În traducerea King James scrie: „pentru totdeauna, neîncetat”, ceea ce înseamnă „veșnic.” Vedeți? *„...are viața veșnică, pentru că crede.”* Mulți oameni susțin că cred. De exemplu, eu citesc întrebuintărea medicamentului meu pentru păcat, dar pot să-l iau? Pot să cred cu adevărat? Poate spun: „Eu cred!” dar cred cu adevărat? Aceasta este o altă problemă. Faptul că citești și știi întrebuintărea medicamentului, nu vindecă boala. Problema în cazul nostru este că nu luăm medicamentul așa cum ne-a fost prescris. Îl avem, dar nu îl luăm. Spunem că o facem, pentru că citim ce scrie despre el, dar când vine vorba să-l luăm, nu o facem. Vedeți, în exemplul nostru medicamentul este Evanghelia. Dacă se dovedește că medicamentul respectiv îl vindecă pe pacient, iar pacientul citește despre descoperirea medicamentului, știe câte grame de substanță conține și cunoaște numele omului de știință care a descoperit acest medicament, ca de exemplu injecția Salk, dacă știm tot Cuvântul dar ne împotrivim să Îl primim, nu ne va ajuta deloc. Nu ne va fi de folos.

Cu toate acestea, spunem: „Dar noi am luat medicamentul!” Dacă spuneți că l-ați luat și nu se vede nimic, înseamnă că nu l-ați luat. Asta-i tot! Dacă ceasul acela de pe perete nu ar merge atât de repede, aș mai rămâne puțin aici să vă aduc ceva foarte tare. Evanghelia a dovedit aceste lucruri și cere să le luăm, dar voi nu le-ați

luat. Cum poate cineva să citească din Biblie lucrurile mărunte despre care vorbesc eu, despre femeile care poartă părul scurt, pantaloni scurți, apoi să se numească creștini deși le nesocotesc și Medicamentul spune că este greșit ce fac? Cum? Voi spuneți: „Bine, dar eu am dansat în Duhul și am vorbit în limbi!” Aceasta nu înseamnă absolut nimic, pentru că viața voastră dovedește că nu ați luat Medicamentul. Voi spuneți că l-ați luat, dar nu ați făcut-o, pentru că aveți în continuare simptomele care ar fi trebuit vindecate de Medicament. Medicamentul, adică Evanghelia, produce vindecarea. Așa trebuie să fie, iar voi știți că trebuie să aducă roade.

Luați un om care spune: „Eu sunt credincios și cred.” Dacă ești lovit de Lumina Evangheliei, primește-o imediat, frate, fiindcă atunci vei aduce roade. Desigur. Când se va întâmpla aceasta, acel bărbat nu va mai fi văzut într-o sală de biliard, cu țigara în mână sau bând. O, nu! Și nu va mai merge nici cu alte femei. Nu, nu, nu! Nu contează cât de goale se prezintă ele în fața lui, fiindcă el își va ridica privirea spre cer și va privi la Hristos. Ce s-a întâmplat? Se vede efectul Medicamentului. Dar dacă nu se vede nici un rezultat, deși spuneți: „Știu că l-am luat!” se vede pe fața voastră că sunteți gata să muriți. Vedeți unde sunteți astăzi? Eu vă privesc ca cineva care vă pune Diagnosticul pe baza Cuvântului și vă spun că sunteți în păcat, iar plata păcatului este moartea. Nu vă gândiți că trebuie să vi se spună mai clar de așa, fiindcă propriile voastre lucrări dovedesc că nu ați luat Medicamentul, ci doar ați crezut că ați făcut-o. Amin. Poate ați fost sinceri și ați vrut s-o faceți, dar nu ați făcut-o, iar Dumnezeu a făgăduit că o va face numai dacă o veți face și voi. Păcatul vechi, natura veche a lui Adam, necredința este încă în voi, dar cu toate acestea încercați să spuneți în fața celorlalți: „Slavă lui Dumnezeu, eu sunt credincios! Da, eu sunt un credincios!” Totuși, voi vedeți că nu v-a ajutat deloc.

Poate medicamentul nu a fost pentru pacientul respectiv. Dacă este așa, nu va funcționa niciodată. Așa este. Vedeți? Priviți femeia aceea imorală: când a fost lovită de Lumină, în ea era ceva care a îngrijorat-o. Înțelegeți? Dacă credem și recunoaștem sincer, Medicamentul va aduce roade după voia lui Dumnezeu, fiindcă El are o cale pregătită pentru aceste lucruri.

Oamenii merg la o biserică și spun: „Totul este în ordine cu mine pentru că m-am atașat la biserica aceasta!” însă nu aceasta este calea pregătită de Dumnezeu. **Calea pregătită de Dumnezeu este pocăința, mărturisirea și rezultatele în care se văd roadele, faptele și sinceritatea.**

O, dacă ați face aceasta și voi, oamenilor, pentru care mă voi ruga în dimineața aceasta! Oamenilor din toată lumea, predicatori sau oricine sunteți și o auziți într-o adunare, în junglă, sau oriunde vă aflați, faceți mai întâi o mărturisire clară și apoi haideți să mă rog pentru voi; haideți cu o inimă în care să nu fie nimic altceva decât credință și atunci veți vedea că Medicamentul își va face efectul.

Petru a spus în ziua de rusalii: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* Dacă v-ați pocăit, credeți în Domnul Isus și v-ați lăsat botezați în Numele Domnului Isus Hristos, dar nu primiți Duhul Sfânt, îl faceți pe Dumnezeu mincinos. Mai mult, dacă Isus a spus în ultima Sa predică adresată Bisericii Sale: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși,”* înseamnă că dacă veniți, iar un credincios își pune mâinile peste voi și nu se întâmplă nimic, este ceva greșit cu credința voastră. Vedeți, Dumnezeu i-a făgăduit credinciosului o cale pregătită de El.

Noi încercăm să găsim alinare în timp ce zicem: „Eu nu trebuie să aud!” dar nu este adevărat că nu trebuie să auzi.

Dacă sunteți aleși pentru Viața veșnică, veți asculta și vă veți bucura. Este alinarea voastră; este ceea ce ați nădăjduit toată viața; este mărgăritarul pentru care sunteți pregătiți să lăsați totul și vreți să-l aveți, pentru că știți că Dumnezeu se îngrijește de voi. El este Cel care vă eliberează de păcat și necredință și vă dă ceea ce doriți, pentru că numai cel care este bolnav și știe aceasta, îl cheamă pe doctor. Cine nu este bolnav nu are nevoie de doctor, ci așa cum a spus Isus, este vorba de cei care sunt bolnavi. Dacă puteți să vă recunoașteți starea, trebuie să faceți ceea ce v-a poruncit El, și atunci trebuie să se întâmple ceva, pentru că altfel, Dumnezeu a spus ceva greșit.

Problema este că mulți dintre oamenii care sunt uneori în adunările de vindecare, nu încep de la temelie. Voi trebuie să vă curățați viața și să fiți în stare să spuneți din inimă: „Da, eu cred!” Atunci nu mai trebuie să se comporte nimeni cu voi ca și cu un copil mic și să spună: „Oh, frate drag! Oh, soră dragă, tu trebuie să faci asta și cealaltă!” pentru că sunteți credincioși și nimeni nu vă poate lua aceasta. Eu nu dau nimic pe ceea ce spune cineva pentru mângâiere, nici pe ceea ce spune un doctor, un spital, sau un diagnostic, să nu-i credeți, pentru că voi știți pe ce stați. Nu mai este nevoie să spuneți nimic, pentru că știți. Acesta este adevărul.

Noi avem imitații în toate lucrurile. Așa trebuie să fie. Așa a fost întotdeauna și așa trebuie să fie, dar în dimineața aceasta am să vă spun care este adevărul cu privire la faptele concrete. Noi suntem în timpul sfârșitului și trebuie să facem toate lucrurile conform Adevărului și să vestim Adevărul.

Totuși, constatăm că oamenii nu vor să meargă pe calea lui Dumnezeu. Pur și simplu nu vor. Dumnezeu are o cale pregătită pentru mângâierea voastră; El are pregătită o cale pentru toate lucrurile, dar oamenii nu o vor și caută o altă cale. Însă de fiecare dată când acționează pe o altă cale, diferită de calea lui Dumnezeu, atrag mânia Lui asupra lor. În ordine.

Toate aceste lucruri ne duc la sfârșit. Lumea și toți ceilalți aleargă după succesele științifice, după realizările bisericilor și după alte lucruri care ne-au condus spre sfârșit. Noi suntem la sfârșit. Nu a mai rămas nici o speranță de supraviețuire, nici o șansă de salvare, iar dacă îmi permiteți, am să vă dovedesc aceasta în câteva minute.

Fiecare dintre voi ar trebui să cumpărați „Reader’s Digest”, revista în care puteți citi despre progresele științei.

Dacă un predicator spune că suntem fără nădejde, că am mers prea departe, că nu mai putem avea parte de mântuire, că am trecut linia dintre har și judecată, trebuie să le explice ascultătorilor săi, pe ce se bazează aceste afirmații. Trebuie

să existe un motiv pentru care un bărbat în toate mințile – și eu cred că sunt în toate mințile, – face astfel de afirmații în fața națiunii sale, a ascultătorilor săi și a oamenilor din aproape toată lumea, din treizeci sau patruzeci de națiuni, popoare și limbi și spune că suntem în timpul sfârșitului. Deci, trebuie dată o explicație mai amănunțită, până vom ajunge la textul principal din dimineața aceasta.

Haideți să vedem unde ne-au adus știința și cultura, pentru că aceasta este ceea ce au acceptat oamenii în locul Cuvântului lui Dumnezeu: o recomandare științifică. Știința a trebuit să retragă de fiecare dată ceea ce a afirmat înainte. Astfel, nu demult, am citit ce a afirmat un om de știință francez cu două sau trei sute de ani în urmă. El spunea: „Dacă o minge s-ar rostogoli în jurul pământului cu mai mult de treizeci de mile pe oră, se poate dovedi științific că acel corp s-ar desprinde de pe pământ chiar cu propria greutate.” Credeți că știința de astăzi îl va mai aminti vreodată pe acel bărbat? Sigur că nu. Pentru ei este ceva depășit.

Să ne gândim puțin că astăzi toți spun: „Eu doresc o dovadă științifică!” Aceasta este ceea ce spun denominațiunile prin oamenii lor religioși. Ei vor o dovadă științifică, dar eu aș vrea să le spun: „Dovediți-L științific pe Dumnezeu în adunarea voastră! Dovediți științific că El este real! Dovediți!”

Ce este real? Viața. Aș vrea să-mi cumpărați cu un sfert de dolar, sau mai bine vând eu tot ce am pentru a primi puțină Viață. Este viața o realitate? Dacă nu este, de ce suntem astăzi aici? Știința nu poate dovedi viața, credința, dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea și răbdarea, deși există și acestea sunt cele care rămân. Întreaga credință creștină își ține privirea ațintită spre cele nevăzute. Simțurile nu percep aceste lucruri, dar ele există, de aceea trebuie să avem credință, să credem. Și ce se întâmplă? El aduce la suprafață ceea ce a mărturisit deja credința, adică vindecarea divină și toate aceste lucruri. Nimeni nu poate dovedi cum are loc vindecarea divină, dar toți știu că ea există. Ei nu pot dovedi salvarea din păcat, dar știu cu toții că oamenii sunt salvați din păcat. Vedeți, deși nu se poate dovedi științific, este totuși științific dacă o privești din prisma lui Dumnezeu.

Ce ne-a adus știința? Poate sunteți șocați pentru moment, dar ea ne-a adus boală, moarte și suferință. Vouă vi s-a arătat numai o parte a tabloului, dar există două părți. Astfel, voi spuneți: „Știința a inventat asta și cealaltă!” Noi vrem să vă dăm dreptate, dar haideți să privim puțin și partea cealaltă care ne arată că știința ne-a adus boală, suferință și moarte.

Vedeți? Încrucișarea științifică a alimentelor și a altor lucruri a adus moartea acestei generații. Oamenii au devenit atât de slabi! Bărbații și femeile sunt formați doar dintr-o masă de gunoi și nu mai au nici o structură musculară. Peste tot este numai suferință. Oamenii nu mai pot trăi fără instalații de climatizare; nu mai pot să joace până la capăt un meci de baseball. Dacă cineva este făcut K.O. în ringul de box sau altundeva, există riscul să moară. Totul este atât de fragil, încât îi distruge pe bărbați și pe femei.

Ei fac încrucișări între vite, apoi dau carnea să fie mâncată ca hrană științifică, dar aceasta îi distruge pe toți, pentru că celulele din acea alimentație intră în corpul vostru. Vedeți ce au făcut? Ei injectează acele substanțe în carne deși s-a dovedit științific că acele injecții au efecte nocive asupra corpului uman.

Câmpiile sunt stropite cu DDT, eu am văzut aceasta, iar acum sunt peste opt sute de oameni din zonă care s-au îmbolnăvit pentru că au mâncat ouă. Vă mai amintiți că în vremea când ne adunam încă în clădirea aceea mică, eu am prorocit și am spus: „Se va întâmpla în zilele din urmă: să nu locuiți în vale și să nu mâncați ouă!”? Eu mi-am notat-o în carnețelul meu, iar când am citit acolo, am văzut scris: „Să nu mâncați ouă!” Aceasta s-a întâmplat în 1933 și s-a împlinit deja. Ouăle conțin ceva și acum pot înțelege de ce spune știința că este bine ca bărbații peste cincizeci de ani să nu mănânce ouă, pentru că este cel mai mare rău pe care îl pot face inimii. Boli!

Înainte, laptele era cel mai bun aliment, dar acum doctorii spun: „Stați departe de lapte!” pentru că provoacă inflamații și alte boli. Oamenii din trecut beau lapte și nu aveau nici un fel de probleme, dar încrucișările au distrus în așa măsură structura omului, încât am devenit o masă de gunoi. Niște purtători de boli. Cine

ne-a făcut aceasta? Știința.

Vedeți, ea a făcut ca imunitatea bărbaților și a femeilor să slăbească și au apărut tot felul de probleme ereditare, așa că numărul copiilor paralizați a crescut până la aproape treizeci de procente. Numărul oamenilor anemici crește foarte repede, anemia produsă de alimentele încrucișate pe care le mâncăm pentru a trăi, slăbind corpul nostru și producând cancer, boli mintale, etc. Adevărul este că toate aceste boli vin peste corpul uman din cauza slăbiciunii lui; ne autodistrugem din cauză că știința ne-a îndepărtat de la planul lui Dumnezeu.

El a spus: „*Fiecare sămânță să dea rod după soiul ei.*” dar vedeți unde am ajuns? Aș putea continua mult cu aceasta, însă timpul trece. Ce a făcut știința? A adus moarte, boli și distrugere.

Zilele trecute, în timp ce vorbeam cu bunul meu prieten doctor Vayle, care stă aici, am citit un articol în care scria că penicilina îi ucide pe oameni. De fapt nu este penicilina în sine, ci murdăria care intră la prepararea penicilinei. Acesta este un sistem lacom și egoist. Sunt doctori care nu cunosc nici măcar formula aspirinei, dar cu toate acestea o administrează. Tatăl vostru vă trimite să deveniți un specialist, dar voi nu știți nici măcar cum se tratează durerile de burtă la copii. Ce ați primit? Lăcomie după câștig. Nu a mai rămas aproape nici un doctor ca cei din trecut, care veneau la voi, vorbeau cu voi, vă linișteau și făceau tot posibilul ca să vă ajute. Cei de astăzi L-au exclus pe Dumnezeu și L-au scos afară. Aici suntem noi.

Aceasta am făcut noi prin încrucișări. Ce ține o plantă sănătoasă și nu permite niciunui germen de boală să se apropie de ea? Dar plantele de seră, plantele încrucișate trebuie stropite tot timpul. Mulți dintre voi ați citit mesajul despre „Religia încrucișată”, care trebuie stropită și îngrijită tot timpul. Dar planta originală nu are nevoie să fie stropită pentru că ea este originală.

Cum vine boala în corpul omului? În ceea ce privește corpul uman, prietenul meu,

care este doctor și al cărui nume nu vreau să-l amintesc, mi-a citit dintr-o carte medicală mai recentă, că principala cauză este anemia. Astfel, dacă trupul vostru este slăbit, primiți foarte repede o răceală. Cine face aceasta? Slăbiciunea corpului vostru care produce mucozități în glande, acestea fiind locul în care se ascund germenii de răceală. Dacă trupul ar fi puternic, ar respinge germenii și nu l-ar putea ataca.

Când Dumnezeu l-a creat pe om în starea originală, l-a făcut imun față de orice boală, dar necredința, știința și cultura l-au îndepărtat pe om de Dumnezeu și o fac încă și acum. Vedeți ce au făcut țigările, băutura, imoralitatea, pentru decăderea acestei generații? Cred că vă tot întrebați una și alta, de aceea am să vă explic. Nu am vrut s-o fac, dar o voi face.

Adesea oamenii vin și-mi spun: „Frate Branham, ce te face să ne spui mereu aceleași lucruri? Dacă mergem în alte adunări nu auzim așa ceva. Când venim la adunările tale nu ne putem lua soțiile cu noi. Ele nu se simt bine, indiferent unde vorbești, pentru că tot timpul le cerți pentru părul lor, pentru hainele pe care le poartă și pentru toate celelalte lucruri. De ce faci aceasta?”

După cum știți, s-ar putea ca acesta să fie ultimul meu mesaj până la vară, dar vreau să vă spun adevărul. Cel ce face aceasta este Duhul deosebirii din aceste zile din urmă, care avertizează că aceste lucruri sunt osândite de Dumnezeu. Uneori mă întreb dacă în aceste zile din urmă mai există vreun predicator care să aibă deosebirea. Același Dumnezeu care vă spune, aici pe platformă, starea în care vă aflați, ce ați făcut, ce veți face sau ce greutate aveți, deci același Duh, vede și deosebește semnele timpului. El nu poate să tacă, ci trebuie să strige și să avertizeze. Aceasta face Duhul deosebirii, Duhul Sfânt însuși, care spune că aceste lucruri sunt păcat și că oricine ia parte la ele este condamnat. Și vă întreb: cum aș putea fi neprihănit în fața lui Dumnezeu, dacă văd că frații și surorile mele sunt într-o astfel de stare și nu mă ridic împotriva? Eu trebuie să mă ridic și să le spun adevărul, chiar dacă se supără pe mine! Aceasta este deosebirea. Uneori ei nu sunt de acord cu Cuvântul și aceasta din cauză că le lipsește deosebirea. Veniți și luați atitudine conform Cuvântului! Vedeți, noi știm că este Adevărul, că este deosebirea din ultimele zile.

Noi știm că așa este cu știința, dar nu vreau să mai continui cu aceasta, pentru că trece timpul. Dați-mi voie să mă opresc puțin și la cultură și să vedem ce a făcut ea.

Noi știm că ceea ce a pus în mișcare și a rostogolit mingea păcatului, la început, a fost argumentul. Despre ce argument a fost vorba? Despre un argument împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Astfel, când Dumnezeu le-a zis lui Adam și Evei: „...în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit.” aceasta a fost tot. El le-a dat Cuvântul Său ca adăpost împotriva dușmanului, dar când Eva a ascultat argumentul Satanei despre cultură, înțelegere, înțelepciune și progres, a ieșit afară din Cuvânt și a făcut exact ceea ce le-a poruncit Dumnezeu să nu facă. Dacă ascultarea unui singur argument împotriva Cuvântului a produs acest haos, oare ascultarea unui alt argument adus împotriva Cuvântului nu va produce exact același lucru? Vedeți? Voi trebuie să veniți înapoi la sângele vărsat al lui Hristos, pentru că denomi-națiunea voastră nu o va face. Sângele Lui și nașterea din nou vor crea o făptură nouă în Hristos, și atunci veți trăi viața lui Hristos.

Medicamentul pe care l-ați luat arată că păcatul necredinței și tot ce este în afara Cuvântului este mort.

În dimineața aceasta, în fața noastră stau două biserici. Una este biserica de la Rusalii care a fost întemeiată de Duhul Sfânt, iar cealaltă este biserica romano-catolică, cea care a fost organizată la Niceea, Roma. Una dintre ele a avut o naștere duhovnicească, în timp ce cealaltă este firească și intelectuală și din ea vin toți protestanții, toate denomi-națiunile. Aceasta a fost prima organizație și toate denomi-națiunile vin din ea și sunt înrudite cu ea. Nu este de mirare că în Apocalipsa 17 este numită „*Mama curvelor și spurcăciunilor pământului.*” Așa este, nu altfel. Ciobul nu poate râde de oala spartă pentru că este din același material. Pe mine nu mă interesează ce spun: ele sunt organizate și vin de la Roma. Noi am studiat epocile Bisericii și am dovedit aceasta cu ajutorul Bibliei. Una este zidită pe descoperirea duhovnicească, iar cealaltă se bazează pe cunoștință și știință.

Aceasta ne duce din nou în grădina Eden. Femeia, biserica este cea care a ascultat

șoapta Satanei. Nu Adam, ci femeia! Ea vrea să fie biserica-mamă, așa că lăsați-o să fie! Exact așa este. Totul este conform descoperirii timpului. Protestanții încalcă propria lor mărturie și se întorc exact în lucrul din care au ieșit (la catolicism), pentru că nu cred Cuvântul lui Dumnezeu. La Niceea, Roma, când s-a ridicat întrebarea referitoare la botezul în apă, la botezul cu Duhul Sfânt și la celelalte lucruri, episcopii au organizat biserica, formând „biserica romano-catolică” și au numit-o „romano-împărătească.” Eu am auzit aceasta, dar ieri am citit încă o dată în istorie. Biserica din Roma a fost numită „biserica împărătească,” în timp ce celelalte au fost numai „biserici surori” și au fost numite simplu „catolice.” (universale).

Și biserica noastră este universală, pentru că cuprinde credincioșii în Isus Hristos din toate națiunile, dar între cele două biserici este o mare diferență. Astfel, una dintre ele este născută prin Duhul Sfânt și dovedește aceasta prin viața, învățătura și lucrările sale, fiindcă Mângâietorul făgăduit de Hristos lucrează în Biserica Sa și face aceleași lucrări pe care le-a făcut și la început. Lucrarea Duhului Sfânt este și astăzi la fel ca la început, aducând la suprafață aceleași lucrări.

În ce-o privește pe cealaltă, are concepția intelectuală a unei denominațiuni și a fost organizată de un grup de bărbați care au „o formă de evlavie”, cum zice profetul, „*dar tăgăduiesc puterea Adevărului.*” Acest lucru este cât se poate de clar.

Aici sunt ambele biserici. Una a fost născută la Niceea, pe când cealaltă a fost născută la Rusalii. Noi am studiat epocile Bisericii și am dovedit că una dintre ele a fost întotdeauna împotriva celeilalte. Una este frumoasă, intelectuală și cu învățători drăguți, în timp ce cealaltă este batjocorită și numită „un grup de sfinți fanatici.” Așa au fost numiți de la început: „pescari beți și fără școală,” și astăzi este la fel. Una este științifică, iar cealaltă este duhovnicească; una este organizată științific, iar cealaltă are descoperirea duhovnicească a Cuvântului; una este zidită pe ceea ce spune un grup de oameni, un episcop intelectual, în timp ce cealaltă este născută din Duhul Sfânt, trăiește prin Duhul lui Dumnezeu și acționează pentru ca fiecare făgăduință a lui Dumnezeu să se împlinească. Ați primit medicamentul pentru cunoștință sau ați primit Duhul Sfânt? Vedeți, prin aceasta

arătați ce medicament ați luat. În ordine.

Oh, viclenia Satanei! Cum poate înfățișa el un tablou intelectual, iar un bărbat care nu este născut din Duhul lui Dumnezeu îl întoarce pe toate părțile! Nu există nici o posibilitate să se învingă intelectualul! Nu există un asemenea drum! Dar există o diferență, și aceea o face credința. Astfel, noi vedem ce spune Cuvântul și credem.

Voi spuneți: „Frate Branham, ei au descoperirea!” Atunci să facă Duhul Sfânt ceea ce a făgăduit și vom crede. Înțelegeți? Aici este dovada. Cum a acționat Duhul Sfânt când a locuit în cineva? Isus a spus că *„aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede.”* Dacă Duhul Sfânt locuiește în cineva, va face aceste lucrări. În ordine. Aceasta ne aduce la Cain și Abel și la judecata care urma să vină în zilele lui Noe.

Înainte de a ne ruga, aș vrea să mă ascultați cu atenție în timp ce vă voi vorbi despre un text din Biblie.

Noi observăm că după ce lumea a primit concepția mintală despre Cuvânt și după ce *„s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor și le-au născut ele copiii: aceștia erau vitejii care au fost în vechime, oameni cu nume,”* așa cum citim în Geneza 6.4. Bărbații renumiți au alergat după femei frumoase, așa cum se întâmplă în toată lumea. Noi am văzut aceasta în predica „Strălucirea luminii roșii.” Într-o seară am vorbit despre femeile din ultimele zile că vor fi mai frumoase și mai renumite decât bărbații și că vor fi scandaluri ca cele din Anglia și Statele Unite. Vedeți, voi nu știți care este situația cu aceste prostituate și toate celelalte lucruri, dar știți că dintre trei fete care lucrează la bar, numai una merge la facultate? Procentul dintre fetele de la bar și cele care merg la facultate este de trei la unu, iar o treime din ele devin imorale sau trebuie trimise acasă pentru că devin mame. Mai mult, știți că folosirea penicilinei pentru tratarea bolilor venerice a contribuit numai la decăderea morală a oamenilor și că boala nu a putut fi învinsă? Dar Dumnezeu a spus că va pedepsi nelegiuirea părinților în copii până la al patrulea neam. Aceasta duce la nașterea copiilor nelegitimi și la toate celelalte lucruri. Oh ce păcat, ce perfid! Cu toate acestea, predicatorii stau acolo și nu predică împotriva striptisului de pe stradă, ci le lasă pe acele femei să cânte în cor

și altele, deși aceasta este problema care trage națiunea în iad; trage generația noastră în iad. Așa este. Noi am văzut ce s-a întâmplat atunci când Dumnezeu s-a săturat de toate acestea, și acum este la fel: El S-a săturat de toate acestea.

Acum vine textul nostru. Eu am un fel deosebit de a-l prezenta, deoarece mai întâi clădesc cu plăcere multe aspecte, apoi îl aduc. A fost îngrijorat Dumnezeu în zilele lui Noe, când a hotărât să judece lumea care a ajuns în starea în care este lumea de astăzi? S-a îngrijorat El? Sigur că da. Pentru ce S-a îngrijorat? Când a văzut că va veni judecata pe care o anunțase, El s-a îngrijorat pentru cei care erau îngrijiți, iar astăzi este la fel. El s-a îngrijorat pentru cei care erau îngrijiți. Astfel, a trimis un profet care să învețe și să îndrepte poporul ales pe calea pregătită pentru salvarea lor. Vedeți, El s-a îngrijorat pentru poporul Său și știm că este Același ieri, azi și în veci.

Noi suntem la sfârșit și știm aceasta. Nu există nici o posibilitate să se clădească pe această stricăciune. Cum putem zidi ceva pe ruinele carbonizate ale Sodomei și Gomorei? Cum am putea s-o facem? Ne mai rămâne o singură posibilitate, și aceasta este venirea Domnului Isus Hristos; este o curățire prin necazul cel mare, pentru ca în felul acesta să fie pregătit un pământ nou pentru un popor neprihănit care trăiește după Cuvântul lui Dumnezeu,

Fiți atenți! În zilele lui Noe, El a fost îngrijorat pentru cei care erau îngrijiți pentru salvarea lor și le-a trimis un profet care i-a condus pe calea pregătită de Dumnezeu. Acesta este felul de lucrare al lui Dumnezeu. El i-a vorbit lui Noe Cuvântul Său (în vremea acea Cuvântul nu era încă scris) și i-a poruncit să pregătească o arcă pentru salvarea oamenilor și să-i avertizeze pe toți că „El are o cale de salvare.” Acest bărbat a fost un profet legitimat de Dumnezeu și i-a însemnat pe oameni pe calea salvării. Fiți atenți! Cei smeriți și sinceri l-au ascultat, l-au crezut și au fost scăpați. De la ce au fost scăpați? De la moarte, din lumea plină de păcate care a fost nimicită în zilele acelea. Ei au scăpat de la pedeapsa cu moartea care a lovit toată lumea veche. Dumnezeu S-a îngrijorat! Oh, Dumnezeule, ajută-ne și fă ca aceste cuvinte să pătrundă adânc în sufletele noastre înainte de rugăciune. Dumnezeu S-a îngrijorat!

El privește și astăzi spre lume. Dumnezeu a chemat și a chemat, dar oamenii L-au batjocorit și L-au refuzat, deși El a dat de la început o șansă de pocăință. Astfel, când Dumnezeu l-a însărcinat pe Isaia să meargă la Ezechia și să-i spună să-și pună casa în rânduială pentru că va muri, el s-a pocăit și îndurarea a venit peste el. Când Dumnezeu i-a poruncit lui Iona să meargă la Ninive și să-i avertizeze pe oamenii de acolo că va nimici cetatea peste patruzeci de zile, ei au strigat după îndurare și s-au pocăit. Dar dacă Îl refuzați, nu mai rămâne decât judecata! Națiunea aceasta L-a refuzat pe Hristos, a refuzat această chemare, de aceea nu le mai rămâne nimic altceva decât să se întâlnească cu judecata.

S-a îngrijorat Dumnezeu pentru cei care s-au căit? A creat El o cale de scăpare pentru ei? Haideți să vedem ce a făcut în trecut.

În zilele lui Noe, El a fost îngrijorat pentru ai Săi, așa că a trimis un profet. El a pregătit calea și tot El le-a arătat-o. Vedeți? El a pregătit o cale de salvare și astfel i-a scăpat de judecată. El S-a îngrijorat atât de mult pentru ai Săi, încât a croit o cale ca să poată intra înăuntru și astfel să scape de judecata care urma să vină, și observăm că tot El îi conduce pe ai Săi și în aceste zile din urmă, înainte de a veni judecata.

Noi știm că El a făcut aceasta pentru cei aleși. Vedeți? El a făcut aceasta numai pentru cei aleși! Numai ei au primit această Sămânță de Viață; numai ei au fost aleși s-o vadă. Dacă credem Biblia, noi toți trebuie să credem și în alegerea mai dinainte. Așa este. Dorința lui Dumnezeu a fost să nu se piardă nimeni, dar El a știut de la început cine Îl va primi și cine nu.

El S-a îngrijorat pentru poporul Său și în zilele când a fost distrus Egiptul. În zilele lui Moise, El S-a îngrijorat pentru poporul Său care era sub robia Egiptului. Ce le-a trimis? Tot un profet. Este adevărat? El și-a separat poporul de lumea necredincioasă, de judecata din zilele acelea. A făcut Dumnezeu aceasta? El S-a îngrijorat când păcatul era atât de mare în Egipt, încât a trebuit să trimită judecata, fiindcă îi spusese lui Avraam: „...pe neamul căruia îi va fi rob, îl voi judeca Eu...” Dar în loc să-și trimită mânia peste toți, El S-a îngrijorat pentru ei și L-a trimis pe

Mângâietorul Său; le-a trimis Cuvântul Său. El Își trimite întotdeauna Cuvântul prin profetul Său, așa cum a făcut în zilele lui Noe. Același lucru l-a făcut și în zilele lui Moise. Astfel, El l-a trimis pe profetul Său, dar ei s-au îndepărtat prin necredință. Acesta este felul Lui de lucrare. Unii au crezut că Moise era un profet, în timp ce în ochii lui Faraon era un fanatic, un magician și un fățarnic, ceva îngrozitor. Pentru cei aleși care au ieșit conform Cuvântului care spunea: „Eu îi voi conduce afară!” Moise era un profet; era calea pregătită de Dumnezeu. Da, el era calea de scăpare, iar ei l-au crezut și au scăpat de judecata din zilele acelea. Vedeți? Ei l-au crezut pe Moise.

El a spus că va avea grijă să-i scoată afară și a avut grijă de ei pe tot parcursul călătoriei Exodului. Amin. Și cum s-a întâmplat pe plan firesc, așa a fost și duhovnicește. El S-a îngrijorat pentru ei. Și ce a făcut? Le-a pus totul la dispoziție pentru călătorie. A făcut El aceasta? Sigur că da. Astfel, i-a vindecat când au fost bolnavi; S-a îngrijit de bolile lor. Pentru aceasta le-a dat șarpele de aramă, iar ei puteau privi spre el – un simbol al păcatului – și erau vindecați. Și ce a mai făcut? I-a hrănit pe drum. Astfel, dacă nu au mai avut pâine, a lăsat să le cadă pâine din cer. Apoi i-a îmbrăcat, dovedind prin aceasta că El se îngrijește de cei ce sunt îngrijorați.

Dacă sunteți pregătiți să recunoașteți, să vă pocăiți, să credeți și să-L primiți, Dumnezeu se îngrijește de voi. Dar mai întâi trebuie să fiți îngrijorați; trebuie să primiți ceea ce v-a trimis El. El S-a îngrijit în așa fel de ei, încât au fost siguri că nu este nici o greșeală. Astfel, l-a legitimat pe profetul Său prin semnul Stâlpului de Foc, pentru ca oamenii să vadă că nu este numai bărbatul acela, ci Dumnezeu este chiar deasupra lui și chiar El îi conduce pe cale. Dumnezeu se îngrijește de oamenii care sunt îngrijorați; Se îngrijește de cei ce sunt îngrijorați pentru El. Astfel, El l-a legitimat pe acest bărbat, pe Moise, și a dovedit că era slujitorul lui Dumnezeu, trimițându-le Stâlpul de Foc pentru a-i conduce în țara făgăduită. Ei au știut aceasta cât timp au fost călăuziți de semn, de Stâlpul de Foc și de Nor. El a spus că acest Stâlp de Foc și de Nor nu va pleca de la ei și a fost cu ei timp de patruzeci de ani în pustie. Este adevărat? Stâlpul de Foc i-a condus! Noi suntem în anul treizeci și trei, ceea ce înseamnă că ar mai fi șapte ani și am fi în aceeași situație. În ordine. El S-a îngrijit de ei și le-a trimis Stâlpul de Foc să-i conducă. Dumnezeu a fost atât de îngrijorat încât i-a lăsat să știe că nu era o lucrare științifică, ci a fost

ceva care nu a dat greș. El a legitimat mesajul și l-a dovedit.

El S-a îngrijorat și pentru o femeie care nu era israelită, ci era dintre neamuri. Ea nu aparținea de nici o grupare, nu era nici metodistă, nici prezbiteriană sau altceva, ci era de afară. Numele ei era Rahav și era o femeie stricată. Dar când a auzit că Dumnezeu este în Stâlpul de Foc și îi conduce pe israeliți, a strigat spre El și a avut grijă de iscoadele care au venit să cerceteze țara. Și pentru că a fost îngrijorată pentru ea și casa ei, Dumnezeu S-a îngrijorat pentru ea până și-a predat viața lui Hristos, pentru că a văzut semnul supranatural al lui Dumnezeu. Până atunci, ea a slujit corect dumnezeilor unei denominațiuni, dar când a văzut acel mare semn supranatural, a strigat și a cerut îndurare pentru ea și casa ei, iar Dumnezeu S-a îngrijit în așa fel de ea, încât atunci când s-a dărâmat toată cetatea, din casa ei nu s-a mișcat nici măcar o piatră. El Se îngrijează! El S-a îngrijit de ea deși în vremea aceea nu era în nici o grupare. El Se îngrijește întotdeauna de ai Săi.

El S-a îngrijorat pentru Ilie atunci când numai el se îngrijea pentru Dumnezeu. Aleluia! Așa să fie! *„...aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.”* (1Petru 5.7). Petru a spus aceasta pentru bătrânii aleși și pentru cei din biserică: *„...aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi. Puneți totul la picioarele Lui pentru că sunteți curați înaintea lui Dumnezeu; pentru că sunteți slujitorii Lui.”*

Dumnezeu S-a îngrijorat pentru Ilie, fiindcă Ilie s-a îngrijorat pentru Dumnezeu. Ceilalți predicatori nu aveau o vedere clară cu privire la zilele acelea, pentru că au ieșit din voia lui Dumnezeu și și-au pierdut dragostea față de Cuvântul lui Dumnezeu; toți au devenit moderni. Dar Ilie s-a ridicat în Numele Domnului, fără să-l intereseze cât era de modernă Izabela, prima doamnă a țării, sau cât de mult treceau predicatorii cu vederea ceea ce făceau femeile. El era îngrijorat numai pentru ceea ce spunea Dumnezeu, iar Dumnezeu se îngrijea de ceea ce spunea Ilie, pentru că el vorbea Cuvântul Domnului. Dumnezeu se îngrijește de voi dacă vă îngrijați, dar mai întâi trebuie să fiți voi îngrijați. Desigur.

Fiți atenți! El era îngrijorat când l-a chemat pe Ilie din denotațiuni, prin Cuvântul Său. Se părea că profetul urma să moară de foame, dar El s-a îngrijit în așa fel de Ilie, încât în timpul cât a ascultat de Cuvântul lui Dumnezeu nu a suferit de foame. De ce? Pentru că Dumnezeu le-a poruncit corbilor să-l hrănească. El s-a îngrijit de Ilie, pentru că Ilie s-a îngrijit de El, iar El este Cuvântul.

El s-a îngrijorat pentru Daniel, atunci când Daniel era îngrijorat pentru Cuvântul lui Dumnezeu și s-a rugat sincer. Pe el nu l-a interesat că împăratul a spus: „Nu vreau să se facă aceasta!” ci a deschis ferestrele, a privit spre Ierusalim și s-a rugat.

Ilie s-a îngrijorat pentru Dumnezeu, iar Dumnezeu s-a îngrijorat pentru Ilie. Daniel a fost îngrijorat pentru Cuvântul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a fost îngrijorat pentru Daniel, așa că a trimis un stâlp de foc care i-a alungat pe lei și astfel a stat acolo toată noaptea fără să-i facă nimic. Dumnezeu s-a îngrijit de el, pentru că Daniel a fost îngrijorat. Desigur. El s-a rugat sincer, deși știa ce înseamnă să fii aruncat în groapa cu lei dacă nu executai ceea ce porunceau denotațiunile. El a îngenunchat în fața ferestrei, pentru că era o poruncă a lui Dumnezeu, și se ruga zilnic și sincer la Dumnezeul lui. Daniel era îngrijorat pentru Dumnezeu și porunca Lui, iar Dumnezeu s-a îngrijorat pentru Daniel și viața lui. Daniel era îngrijorat pentru Dumnezeu și Cuvântul Lui, iar Dumnezeu s-a îngrijit de Daniel și de starea lui față de Cuvânt. Vedeți? El face aceasta de fiecare dată. Amin.

El era îngrijorat pentru cei trei evrei fiindcă au păzit credința care le fusese dată o dată pentru totdeauna și au fost îngrijorați când s-a sunat din trâmbițe. Ei primiseră o poruncă de la Dumnezeu: „Să nu vă închinați înaintea chipului vreunui dumnezeu! Să nu vă închinați înaintea lor și să nu le slujiți!” iar când s-a sunat din trâmbițe și s-a spus: „Îi vom arunca în cuptorul cu foc pe toți aceia care nu se supun poruncii împăratului!” au fost atât de îngrijorați încât s-au întors cu spatele spre acel chip. Așa este. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu s-a îngrijit atât de mult de ei când a devenit foarte cald, încât a trimis în cuptor un al patrulea Bărbat, pentru a-i răcori. El era îngrijorat pentru că erau îngrijorați ei.

Dacă vreți să țineți o învățătură omenească, Dumnezeu nu se va îngriji de ceea ce

faceți voi. El nu Se va îngriji pentru voi, fiindcă faceți ceea ce spun oamenii, dar dacă vă țineți de Cuvântul lui Dumnezeu, cu o mărturie sinceră și adevărată și credeți că Dumnezeu este același Vindecător ieri, azi și în veci, atunci El Se va îngriji pentru voi.

El S-a îngrijorat pentru cei trei tineri evrei și S-a îngrijit de ei, așa că L-a trimis pe cel de-al patrulea Bărbat, care era Hristos, și i-a eliberat. Noi știm cu toții aceasta.

Când cei zece leproși au venit și au strigat sincer: „Doamne, ai milă de noi!” ei erau îngrijiți de starea lor personală, iar El a avut putere să Se îngrijească de ei. El S-a îngrijit de acei leproși, pentru că ei s-au îngrijorat în așa măsură încât au mărturisit și L-au numit: „Doamne!”

El S-a îngrijorat când sutașul roman a fost îngrijorat de robul său și a trimis după ajutor la Isus. Sutașul s-a lepădat de zeii romani și și-a arătat credința când l-a trimis pe acel mesager oficial și L-a rugat pe Isus să vină să-l vindece pe slujitorul său, iar Isus S-a îngrijorat atât de mult, încât S-a dus și l-a vindecat. El Se îngrijează dacă sunteți îngrijiți. Dar mai întâi trebuie să fiți îngrijiți voi, și apoi este îngrijorat și El.

El a fost îngrijorat când Iair și-a făcut griji cu privire la Isus. Iair era un credincios ascuns și credea că El este corect, dar nu putea recunoaște acesta oficial din pricina poziției pe care o avea în denomi-națiune. Însă când s-a îmbolnăvit fiica lui, l-a cuprins îngrijorarea, și când a văzut-o moartă, a fost destul de îngrijorat încât să-i îndepărteze pe toți necredincioșii din jurul lui. Iair și-a așezat pălăria aceea mică de predicator pe cap, a plecat și L-a găsit pe Isus. Când Iair a arătat că era îngrijorat, Isus a arătat că și El era destul de îngrijorat, încât să poată merge s-o învie din morți.

„...aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.” (1Petru 5.7). Indiferent ce ar fi, El Se îngrijează.

Deși nu era dată nici o poruncă, El S-a îngrijorat pentru femeia aceea micuță care n-a putut veni în rândul de rugăciune și a zis în sinea ei: „Dacă aș putea să ating măcar colțul hainei Sale, fiindcă Îl cred!” El S-a îngrijorat din pricina credinței ei, așa că s-a întors spre adunare și i-a spus că credința ei a vindecat-o. Vedeți? El a fost îngrijorat pentru că a fost îngrijorată femeia.

El a fost îngrijorat când bărbatul bolnav de nervi, în care era o legiune de draci, a fost destul de îngrijorat încât a ieșit din morminte, și-a croit o cale și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea lui Isus. Acei draci nu ar fi ieșit niciodată, dacă omul acela nu și-ar fi croit o cale să se întâlnească cu Isus. Când a fost destul de îngrijorat și a făcut efortul acela pentru a lua poziție prin credință, Isus S-a îngrijorat destul pentru a scoate acea legiune din el. Astfel, starea nervoasă a acelui om a trecut.

Vedeți? El Se îngrijorează dacă sunteți îngrijorați voi. Desigur. El este îngrijorat dacă sunteți îngrijorați și voi.

Orbul din fața porții Ierihonului a strigat: „O, Isuse!” El era iudeu și avea o poziție înaltă în sinagogă, dar când a întrebat: „Ce este cu gălăgia care se aude?” și ei i-au răspuns: „*Trece Isus din Nazaret,*” a strigat: „*Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!*” Oh, ce jignire pentru păstorul sau preotul orbului, care era prezent acolo! Dar orbul nu s-a îngrijorat de ceea ce va spune păstorul, preotul sau altcineva, ci era interesat de problema lui; era îngrijorat pentru lumina ochilor lui. Acesta este motivul pentru care a strigat. Când bărbatul acela orb a fost pregătit și destul de îngrijorat pentru a striga, Isus S-a îngrijorat destul de mult pentru a-l vindeca, iar El este Același ieri, azi și în veci. Da, El Se îngrijește de voi dacă vă îngrijorați. Dar mai întâi trebuie să fiți îngrijorați; trebuie să dovediți că sunteți îngrijorați.

El S-a îngrijorat atât de mult, încât a iertat toate păcatele unei femei care a trăit cu șase bărbați și care a recunoscut că era Mesia, după ce El a folosit darul deosebirii. Și ce a făcut? Pentru că L-a recunoscut, El i-a dat o apă care nu se putea scoate din fântână. Când El i-a spus ce nu era în ordine cu ea, femeia l-a zis: „*Doamne, văd că ești profet.*” Ea aștepta ziua aceea, dar chiar dacă aparținea de biserică, nu avea nici o șansă, dar când L-a întâlnit pe Bărbatul care a putut să-i spună ce nu era în

ordine cu ea, a zis: „Doamne, văd că ești profet. Eu știu că atunci când va veni Mesia, El va face lucrul acesta.” Și El i-a răspuns: „Eu sunt Acela.”

Aceasta a fost destul pentru femeie. A lăsat ulciorul la fântână, a alergat în cetate și le-a zis oamenilor de acolo: „Veniți să vedeți un bărbat care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este acesta Mesia?” Ea a fost la fel ca Rahav; a fost atât de îngrijorată încât a alarmat toată cetatea. Femeia a fost îngrijorată pentru că s-a întâmplat ceva: a văzut cum Cuvântul făgăduit S-a împlinit în fața ei și i-a dat siguranță. Acesta este motivul pentru care n-a mai interesat-o ce vor spune bărbații sau altcineva: ea a văzut; a fost acolo când s-a întâmplat, iar aceasta a făcut-o să se îngrijoreze. Femeia a fost atât de îngrijorată pentru poporul ei, încât a alergat și a povestit tuturor și astfel, toată cetatea a crezut în Isus Hristos. Vedeți? Dacă ea a fost îngrijorată, a fost îngrijorat și El. Sigur că a fost.

Isus a fost îngrijorat pentru mesajul de astăzi, pentru lucrurile care trebuiau să se întâmple și care au fost anunțate. El a murit și a înviat pentru a trimite aceste lucruri prin Duhul Sfânt, Mângâietorul, pentru a arăta prin slujba Lui că El este viu. El S-a îngrijorat destul, n-am vrea să ne îngrijorăm și noi? Aceasta este problema: nu vrem să ne îngrijorăm și noi? El a murit pentru această slujbă; a murit pentru ca Duhul Sfânt să poată fi astăzi aici ca să ne arate aceste lucruri. El a fost îngrijorat pentru voi fiindcă vă iubește; a fost îngrijorat să-L aducă pe El aici ca să vă lămurească; a fost destul de îngrijorat ca să-L trimită pe Duhul Sfânt pentru a face posibilă această slujbă.

Așa Și-a arătat El îngrijorarea în aceste zile: prin faptul că a venit să dovedească ceea ce a spus Dumnezeu că va fi El. De aceea a putut să-L recunoască femeia de la fântână. Ea l-a zis: „Eu știu că atunci când va veni Mesia, El va fi Profet și ne va spune toate lucrurile.” Vedeți, El a fost destul de îngrijorat pentru Cuvântul lui Dumnezeu ca să-L dovedească. Amin.

El a trimis Duhul Sfânt în acest timp, când totul este perceput prin știință și rațiune, ca să dovedească în același fel, prin noi, că El este încă același Mesia. El este Același ieri, azi și în veci, dar se ridică o întrebare: Sunteți îngrijorați? Cum

gândiți? Întotdeauna a fost dovedit că El este aici. Sunteți destul de îngrijorați pentru a crede? Sunteți destul de îngrijorați pentru păcatele voastre și pentru că sunteți pe dos, încât să fiți gata să recunoașteți? Recunoașteți-vă necredința! Sunteți destul de îngrijorați ca să-L primiți? El a fost destul de îngrijorat ca să moară și să învie ca să vă aducă vouă Viața. Sunteți destul de îngrijorați ca s-o primiți? Eu cred că El a dovedit aceasta începând cu timpul lui Noe până la Facere și de-a lungul vremii. Noi nu avem timp să luăm totul la rând, dar voi vedeți că El este îngrijorat. El a murit pentru voi ca și voi să fiți îngrijorați și ca să vă pregătească drumul. El a netezit calea și a spus tot ce se va întâmpla pe ea, iar astăzi este aici și dovedește că acesta este Adevărul. Sunteți destul de îngrijorați și credeți din toată inima în ceasul acesta rău în care trăim? Sunteți îngrijorați, fie că sunteți în rândul de rugăciune, fie că nu? Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, fiindcă El Se îngrijește de voi. Fiți sinceri! Fiți destul de îngrijorați și sinceri, fiindcă El a dovedit prin Cuvântul Său legitimat că este îngrijorat. El a făgăduit că-L va trimite și a făcut-o; ne-a făgăduit Cuvântul Său și iată-L aici! El este îngrijorat. Ce este cu voi? Trebuie să fiți îngrijorați!

El a fost atât de îngrijorat încât a biruit fiecare vrăjmaș al vostru, așa că tot ce mai trebuie să faceți voi este să fiți destul de îngrijorați și să credeți. Astfel, eu nu mai trebuie să biruiesc moartea, pentru că este deja biruită de El. Eu și nici Hristos, nu mai trebuie să biruim boala, pentru că este deja biruită. Tot ce mai trebuie să fac eu este să fiu destul de îngrijorat și să cred. Vă temeți de ceea ce v-a spus cineva? Vă temeți de diagnosticul medicului? Vă temeți de ce va spune biserica? Vă temeți să vă împotriviți diavolului? Spuneți: „Doamne, sunt aici! Mi-am recunoscut păcatele, am pus totul deoparte și am crezut fiecare Cuvânt, așa că pune în mine îngrijorarea! Tu Te-ai îngrijit pentru mine și eu vreau să mă îngrijesc pentru Tine.”

Îmi vine în minte cântarea aceea veche: „El Se îngrijește de voi, prin soare sau umbră. El Se îngrijește de voi.

Să ne plecăm capetele și să cântăm:

El Se îngrijește de voi,

Prin soare și umbră,

El se îngrijorează pentru voi.

Să-I cântăm cu capetele și inimile plecate:

El Se îngrijește de voi, (Haideți să vedem ce a făcut El)

El Se îngrijește de voi,

Prin soare și umbră,

El se îngrijorează pentru voi.

El se îngrijește... (Dacă sunteți îngrijorați, ridicați mâinile în timp ce cântați)

El Se îngrijește de voi,

Prin soare și umbră,

El se îngrijește de voi.

Tată ceresc, în acest ceas târziu al zilei, Îți aducem din adâncul inimii recunoștința noastră, fiindcă știm, din Cuvânt, că Tu Te-ai îngrijit întotdeauna de ai Tăi. Întrebarea care se pune este: Suntem noi îngrijorați? Vrem să facem școli și să spunem: „Eu am titlu de doctor, etc.”? Dacă da, înseamnă că știm rețeta, dar nu

am luat medicamentul.

Oh, Doamne, îngăduie ca fiecare să ia în propria sa inimă suferințele lui Hristos și să recunoască faptul că noi trebuie să luăm ocară Numelui Său asupra noastră; că trebuie să fim plini de bucurie, ca ucenicii Lui, pentru că suntem batjocoriți din pricina Numelui Său. Îngăduie aceasta, Tată.

Imediat mă voi ruga pentru bolnavi. Doamne, mulți dintre acești oameni au ridicat mâinile și pentru mulți mă voi ruga pentru că au numere de rugăciune. Alții au ajuns mai târziu și nu au primit un număr de rugăciune, dar cred și au ridicat mâna. Aici sunt aceste batiste, iar noi simțim prezența Ta dumnezeiască prin Cuvântul uns, de aceea Te rugăm să-i vindeci, Doamne. Îngăduie ca toate aceste cazuri să primească rezolvare.

Acum voi trece de la batiste, la adunare, la oamenii care stau în audiență și sunt suferinzi. Tată, îngăduie ca prezența Domnului să vină și să-i vindece. Doamne, o vei face în dimineața aceasta, prin harul Tău dumnezeiesc, dacă ne recunoaștem? Ca slujitor al Tău, eu recunosc că sunt nevrednic și că nu am nimic să-Ți aduc ca merit. Noi toți suntem nevrednici și nu merităm nimic din ceea ce-Ți cerem, dar știm că Isus S-a dus în slavă ca să ne pregătească un loc, apoi se va întoarce și ne va lua sus. Mai mult, ne-a spus că ne va trimite Mângâietorul, pe Duhul Sfânt, care va face lucrarea Lui și va fi cu noi.

Oh, Duhule Sfânt, Duh al lui Dumnezeu, vino în dimineața aceasta din nou peste noi și dovedește-Ți prezența, Doamne, așa cum ai făcut-o când ai fost pe pământ, pentru ca ascultătorii aceștia să știe că ești aici și în aceste zile din urmă, ca să legitimezi Cuvântul care spune: „*Cum a fost în zilele lui Lot, va fi și în zilele când va veni Fiul omului.*” Tată, Te rugăm să faci aceasta spre slava și mărirea Ta, în timp ce ne predăm Ție plini de recunoștință. Curățește-ne prin sângele Tău, Doamne! Spală-ne prin apa Cuvântului și curăță-ne prin sânge. Te rugăm în Numele lui Isus Hristos să faci din noi exemple, așa cum a fost Petru în textul pe care l-am citit în dimineața aceasta, și a vorbit necredincioșilor. Amin.

Aș vrea să meargă sora la pian. Poate v-am reținut mult, dar nu vin prea des aici, așa că vă rog să aveți răbdare și să mai stați câteva minute, fiindcă ne vom ruga pentru toți. Billy Paul este aici? Ai împărțit numere de rugăciune? De la ce număr? Cu „B” de la unu la o sută. Haideți să strigăm o parte din aceste numere și să vedem dacă El ne va da deosebirea. Ce ziceți? Vedeți dacă El este aici cu noi. Rugați-vă! Credeți că o va face? Eu am predicat și am fost sub ungeră, dar acum am ieșit din predică.

Ridicați-vă în picioare și ne vom ruga pentru toți. Voi începe cu numărul unu. Cine are numărul B1? Să se ridice în picioare cine are numărul B1. Eu îi voi lăsa să treacă pe aici, pentru că vin de pe coridorul acesta și coboară pe acolo. În ordine. Atunci vom începe... Oh, îmi pare rău, doamnă! B2. Cine are numărul B2 să ridice mâna. Vino aici, doamnă, chiar aici. Cine are numărul B3? Aș vrea să avem rândul chiar pe lângă perete. Bine. Numărul B3. Este doamna care vine? Mi s-a părut că am văzut mâna ta ridicată. Iartă-mă, soră. Cine are B4? Poți ridica mâna să văd cine ești? Fratele de culoare de acolo. Vrei să vii aici, domnule? Cine are B5? Bărbatul de acolo... Vrei să vii, te rog? Cine are B6? În ordine. Domnul de acolo. Numărul B7? Dacă procedăm așa, oamenii nu se vor înghesui. Tu, care ai numărul B7, vino chiar aici. Numărul B8. Vino aici, domnule. Numărul B9. În ordine, domnule. Numărul B10. În ordine, băiete.

În timp ce ne gândim la aceasta, vreau să spun că atunci când intrăm înăuntru, cei mai drăguți sunt băieții mici. Aproape că mă omoară gândul că doar cu puțin timp în urmă, în fața mea a stat un băiețel și mi-a zis:

„Ce vei face pentru mine, frate Branham?” Era cam la fel de înalt ca băiețelul de aici.

„Ce este, fiule?”

„Roagă-te pentru mama mea, fiindcă folosește Numele Domnului în chip necuviincios și are o viață îngrozitoare.”

„Unde locuiește? Aici în oraș?”

„Desigur.”

El dorea ca mama lui să devină o femeie bună. Nu este de mirare, pentru că Isaia a spus: *„Îi va conduce un copil.”*

Acesta este numărul B10? Bine. B11. Bine. B12. În ordine. B13, B14. În ordine. B15. Nu am văzut cine are numărul B15. Da. B16. În ordine. Dacă vrei, vino pe aici, domnule. Numărul B17, B18. Nu am văzut numărul 18.

Când rândul de rugăciune se va micșora, Billy Paul, altcineva de pe platformă sau fratele Neville, să-mi facă un semn, în felul acesta, pentru că vreau să mă rog pentru Duhul Sfânt.

Bărbatul din scaunul cu roțile are număr de rugăciune? Da, are. Puteți să-l aduceți direct în rândul de rugăciune. Mai este cineva care nu poate să se ridice? Dacă vin în rând, trebuie să fie ajutați de cineva. Aș vrea să continuați de unde m-am oprit eu, de la numărul optsprezece sau douăzeci și să mergeți mai departe: douăzeci și unu, douăzeci și doi... și să vă ocupați locul cum vă vine rândul.

Sunteți îngrijorați? Credeți că El a fost întotdeauna îngrijorat? Dacă a fost îngrijorat până acum, va fi îngrijorat întotdeauna. Credeți aceasta? Acum aș vrea să stați toți la locurile voastre, să vă rugați și să credeți. Rugați-vă și cei aflați în auditoriu. Cum a fost îngrijorat El? Nici un om sau un proroc, nimeni nu poate trece peste granița Cuvântului făgăduit. Este adevărat? Eu nu dau nimic pe faptul că ați trecut prin rândul de rugăciune, chiar dacă ați făcut-o de o sută de ori. Dacă în viața voastră există păcat sau necredință, mărturisiți-vă chiar acum. Nu îndrăzniți să veniți aici înainte să fi făcut aceasta, fiindcă dacă o faceți, indiferent cât de uns este bărbatul care își pune mâinile peste voi, este degeaba; dacă nu credeți, greșiți ținta cu o sută de mile depărtare. Voi trebuie să vă recunoașteți și să credeți. Este

imposibil ca Dumnezeu să nu-Și țină promisiunea făcută față de voi, dacă și voi vă țineți promisiunea făcută în fața Lui. Vedeti? Dacă credeți sincer, nimeni și nimic nu vă poate face să vă îndoiiți. Nici timpul și nici spațiul nu vă pot face să vă îndoiiți; voi credeți orice ar fi. Credeți?

Acum mă îndrept spre rândul de rugăciune. Din câte știu, am văzut un singur om pe care-l cunosc. Este și Gene Slaughter, dar nu știu de ce stă acolo. Eu nu știu care este motivul pentru care a venit aici, dar Dumnezeu îl cunoaște. Aș vrea să-și ridice mâinile toți cei care știu că eu nu cunosc motivul pentru care au venit aici. Câți dintre ascultători știu aceasta? Ridicați mâinile. Dar câți sunteți conștienți că Isus Hristos știe totul?

Câți dintre voi sunt pregătiți să spună: „Cred din toată inima că Isus m-a vindecat când a fost răstignit pe Golgota?” Așa este. El a făcut-o deja atunci, dar depinde de credința voastră dacă o primiți. El a fost destul de îngrijorat s-o facă, așa că, nu sunteți și voi destul de îngrijorați ca să puneți deoparte toată îngrijorarea și să credeți? Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, pentru că El se îngrijește de voi.

Dacă sunteți bolnavi, dacă suferiți, voi știți că eu am văzut de zece mii de ori mii de cazuri în care Duhul Sfânt a făcut minuni, înviind chiar și morți.

Un bărbat a căzut mort chiar aici, pe platformă. Soția lui este soră medicală, iar el a căzut pur și simplu. El și soția lui sunt undeva prin sală. Da, el stă acolo. Ochii i s-au întors, s-au întunecat și a fost gata. Ea l-a consultat, dar nu mai avea puls și inima nu îi mai bătea. Era mort. Atunci mi-am pus mâinile peste el și i-am chemat duhul înapoi în Numele lui Isus Hristos, iar el a revenit la viață și s-a ridicat.

De ce aceasta? Pentru că El este învierea și Viața. Nu eu am făcut aceasta, ci Mângâietorul, Duhul Sfânt care a intervenit pentru noi. Noi L-am primit, dar depinde de El dacă intervine. Poate Dumnezeu să vă salveze împotriva voinței voastre? Sigur că nu. El nu poate nici să vă vindece împotriva voinței voastre, ci

trebui să credeți.

Cum ar fi dacă Dumnezeu mi-ar permite să vă arăt, printr-un dar dumnezeiesc, că Isus Hristos este aici cu noi, că El este Mângâietorul făgăduit, că El este Cuvântul: „La început era Cuvântul...? Este adevărat? „Cuvântul era Dumnezeu... și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Este adevărat? Iar în Evrei 4.12 scrie că „...Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri... judecă simțirile și gândurile inimii.” Este adevărat? Aceasta a făcut Isus pentru a dovedi că El este Cuvântul uns, Mesia. Oh! Nu vedeți? Cine este Mesia? Unsul. Care uns? Cuvântul uns. „Și Cuvântul S-a făcut trup.” El a fost Cuvântul uns. Poți vedea aceasta, frate Vayle? El este Cuvântul uns!

Dacă vă încredințați Lui, vă va spune mai mult decât știți și vă va dovedi că El este Cuvântul uns care deosebește gândurile inimii. Oh, cum se mai poate îndoii cineva? Credeți simplu. Nu vă îndoiiți! Azi dimineață am vorbit despre femeia care s-a îngrijorat pentru că nu a ajuns în rândul de rugăciune, iar când s-a atins doar de colțul hainei Lui, El s-a întors spre ea. Credeți că se poate întâmpla și astăzi aceasta? Da. Cum Îl puteți atinge?

Biblia spune că acum El este Marele Preot care stă la dreapta majestății lui Dumnezeu și intervine pentru noi, pe baza mărturisirii că Îl credem. Noi vrem să-L atingem pe Marele Preot. Cum va proceda El? Acum este în lucrarea Duhului Sfânt, ceea ce înseamnă că vă va răspunde imediat și va spune exact. Este adevărat? Credeți și rămâneți pe locurile voastre. Stați liniștiți, cugetați și fiți atenți. Dacă El o va face de cel puțin trei ori, acesta vă ajunge, nu-i așa?

Cum îți merge?

Un moment... Mai întâi vrem să ne rugăm. Nu știu... acum este altfel. Mai întâi am predicat, iar acum mă întorc spre aceasta. De multă vreme nu L-am mai rugat pe Domnul Dumnezeu să facă aceasta, dar El îmi cunoaște inima, de aceea Îl rog să rezolve situația. Eu cred că El o va face.

Aici stă o femeie. Noi suntem străini unul pentru celălalt. Din câte știu, n-am văzut-o în viața mea. Poate ea a mai fost la vreo adunare sau mă cunoaște din cele scrise despre mine, dar Tatăl cereșc știe că eu n-am văzut-o în viața mea și că este o străină pentru mine. Dacă El este Același, aici sunt un bărbat și o femeie care se întâlnesc, așa cum S-a întâlnit Isus cu femeia de la fântână, despre care am vorbit nu demult. El a fost îngrijorat pentru ea. Femeia din fața mea nu cred că este învinuită de aceleași lucruri, dar ceva nu este în ordine nici cu ea, iar El este la fel de îngrijorat pentru ea, ca și pentru femeia aceea. Vedeți, El este îngrijorat. Când ea a văzut, a recunoscut, iar noi doi stăm aici la fel ca ei.

Dacă vrea, Duhul Sfânt, Cel nevăzut, poate să-mi facă cunoscut prin simțul credinței, fiindcă El ne-a dat simțul credinței, iar Cuvântul Său ni l-a adus atât de aproape pe El, încât ne-a permis să facem chiar și poza care este acolo pe perete. Da, noi Îl vedem cum vine aici și lucrează arătându-Se în Stâlpul de Foc. Nu a făcut-o El în trecut? Și este acum și aici. Eu știu că El este aici, fiindcă credința îmi spune aceasta. Mai mult, dacă poate fi atins ca să cuprindă viața acestei femei, Duhul Sfânt va face aceleași lucrări pe care le-a mai făcut, așa cum a făgăduit.

Dorința mea este ca după ce am predicat, să vorbesc puțin cu tine, cum a făcut El cu femeia de la fântână. El i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*” Tu știi că El stătea acolo singur, pentru că ucenicii pleaseră să aducă alimente. Apoi a văzut-o și a vorbit cu ea. El a trebuit s-o facă, pentru că Tatăl l-a trimis acolo. Trebuia să meargă la Ierihon și a trecut prin Samaria care era pe un munte. El trebuia să meargă pe acolo. Și eu a trebuit să vin în Arizona, pentru că Tatăl m-a trimis aici. Este exact același lucru. Nimic nu se întâmplă din întâmplare, ci totul are un scop, pentru că harul lui Dumnezeu lucrează corect. Nu te cunosc, dar pari sănătoasă, așa că este posibil să nu fii din cauza aceasta aici. Poate este altceva, poate ai venit pentru o rudă, sau din motive financiare. Eu nu știu aceasta, dar tu știi, iar dacă El îmi va face cunoscut de ce ești aici, vei ști dacă spun adevărul sau nu. Dacă o va face, vei crede din toată inima? Și adunarea va crede? Voi ne auziți ce spunem și suntem și înregistrați în timp ce stăm pe platformă.

Văd cum femeia aceasta își ține capul plecat așa, fiindcă are dureri de cap care o chinuiesc tot timpul, migrene. Ridică mâna, dacă este adevărat. Vedeți? Este

adevărat. Dar mai are o problemă: suferă cu glanda tiroidă. Ai și alte complicații, multe sunt greșite cu tine: ești nervoasă și dezorientată, iar uneori de întrebă: Unde sunt? Afară sau înăuntru?” Așa este. Acesta este adevărul. El te cunoaște și nu te poți ascunde, chiar dacă vrei. Crezi că El îmi poate spune cine ești? Viola, întoarce-te acasă, pentru că Isus te face sănătoasă. Credeți voi?

Eu nu știu nimic, dar Isus Hristos cunoaște toate lucrurile. Aici este cineva care îmi este străin, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Crezi că sunt profetul Lui, slujitorul Lui? Crezi că ceea ce am predicat din Cuvânt este adevărat? Crezi? Dacă Isus Hristos îmi va spune de ce ești aici, vei crede că sunt slujitorul Lui? El face aceasta pentru că este îngrijorat pentru tine și Se îngrijește de tine. El se îngrijește de toți ceilalți care sunt în rând. Tu ai avut un accident de mașină și ești foarte șocat. Așa este. Te vei face bine, iar starea nervoasă pe care o ai, te va părăsi. Du-te acasă, mulțumește-I lui Dumnezeu și spune: „Slavă lui Dumnezeu!” Toate lucrurile sunt posibile, dacă puteți crede. În ordine.

Tu crezi? Nu te cunosc, îmi ești străin, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi că El îmi poate spune motivul pentru care ești aici, sau altceva despre tine? Vei crede? Tu nu ești bolnav, este vorba despre o femeie. Nu, nu este vorba despre tine. Ai venit aici pentru altcineva, pentru mama ta. Așa este. Ea are ceva la șold. Nu este aici, ci este aproape de un loc în care se vorbește englezește, nu departe de aici. Crezi? În ordine. Ea este vindecată.

Eu am văzut două femei. Una dintre ele era mai în vârstă. M-am uitat ca să-mi dau seama unde sunt, pentru că Domnul Dumnezeu știe toate lucrurile. Este adevărat? El poate face toate lucrurile. Credeți? Amin. Nu este El minunat? Eu Îl iubesc. El este viața mea, este tot ce am și ce doresc.

Ungerea a urmat-o pe doamna aceasta, iar acolo stă o altă doamnă care este chinuită de o stare nervoasă. Ea are o tumoare sub braț. Este adevărat? Când și-a pus mâinile peste tine femeia aceea, ai simțit ceva deosebit, așa-i? Aceasta s-a întâmplat când te-a vindecat El. Vei fi bine și nu vei mai folosi cârjele. Ați observat ce s-a întâmplat când s-a rugat femeia aceea și când m-am rugat eu pentru ea? Eu

am văzut o altă femeie și am privit în direcția aceea, pentru că am avut un simțământ puternic. Ele se cunosc și sunt prietene, iar femeia de acolo a avut un simțământ pentru cea care a fost aici, așa că a atins-o. Când a făcut aceasta, m-am uitat încolo și am văzut ceva. Dumnezeu știe că nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta. Oh, de ce vă mai îndoiiți?

Dacă ai putea crede, El ar putea să-ți ia obiceiurile. Crezi aceasta? Crezi că El te va face sănătos? Du-te și încetează să mai fumezi. Ai credință în Dumnezeu și nu te îndoii.

Voi credeți? Am avut deja trei? Aveți credință în Dumnezeu! Nu vă îndoiiți, ci credeți! Credeți că ungera Lui este acum aici? Amin. Nu vă îndoiiți, ci credeți!

Eu îmi pun mâinile peste tine și cred. Vei crede cu mine? Vindecă-l pe acest frate, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin. Credeți și nu vă îndoiiți. Un moment, vă rog.

S-a întâmplat ceva în audiență. Nu am putut vedea, pentru că era în spatele meu, dar cred că s-a ascuns de mine. Este aici. O văd într-o umbră. Este un bărbat care suferă de o stare nervoasă și are un băiat bolnav de epilepsie. Crede din toată inima, domnule! Crezi? În ordine. Pune mâna peste băiat și va fi în ordine. Amin. Slavă lui Dumnezeu!

Credeți? Satan a crezut că se poate ascunde de mine, dar nu a reușit. Credeți? Cu toate acestea, se mai mișcă ceva. Oh, este din cauza harului și a grijii Sale! Așteptați, fiindcă pe aici pe undeva mai este cineva bolnav de epilepsie. Aici este! Crezi? Ai credință! Crezi că Dumnezeu te cunoaște? Poți pleca înapoi în Ohio sănătos, domnule Nelson T. Grant. Acesta este numele tău. Dacă crezi, lucrurile acestea te vor părăsi și nu te vor mai chinu niciodată. Eu nu l-am văzut niciodată în viața mea pe bărbatul acesta și nu știu nimic despre el.

Voi nu vă puteți ascunde, pentru că Duhul Sfânt este aici. Să ne plecăm capetele și să-l aducem slavă lui Dumnezeu.

Doamne Isuse, Îți mulțumim. Tu ești Același ieri, azi și în veci și harul Tău nu dezamăgește niciodată, ci este același în toate timpurile. Te rog să îngădui ca bunătatea și mila Ta cea mare să rămână peste oameni. Doamne, Tu ai fost suficient de îngrijorat, încât să vii și să Te legitimezi Tu însuși. Tu ești Dumnezeu, ești marele Duh Sfânt. Fie ca oamenii aceștia să creadă, Doamne, în timp ce trec pe aici și astfel să fie vindecați. În timp ce ungerea Ta este aici, mă plec peste aceste batiste și Te rog să rezolvi toate cazurile acestea, aici și în auditoriu.

Îngăduie ca fiecare persoană care stă în prezența Ta dumnezeiască, să fie destul de îngrijorată pentru a crede că Tu ai fost atât de îngrijorat încât Te-ai ridicat și Te-ai legitimat înaintea poporului Tău în aceste zile din urmă. Tu nu poți să-i vindeci, pentru că nu poți face ceea ce ai făcut deja. Tu i-ai vindecat deja, așa că singurul lucru pe care trebuie să-l facem noi este să-i aducem la credință. Tu ești suficient de îngrijorat, deși ne împiedecăm prin destulă necredință, ca să Te dovedești viu în mijlocul nostru. Ajută-ne să ne aruncăm toate îngrijorările asupra Ta și lasă ca fiecare persoană aflată în prezența Ta să fie vindecată în suflet și în trup, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În ordine. Treceți pe aici. Billy vă va chema în grupuri. Să nu mai vorbim, pentru că ungerea este asupra mea, și vreau să-mi pun mâinile peste voi în timp ce sunteți aici. Cei care doresc rugăciune, să ridice mâna. Cam șaptezeci la sută. Vedeți? Mai sunt exact zece minute până la ora unu, iar la sfârșitul adunării va avea loc botezul. Eu nu pot face nimic, dar voi puteți crede. Dacă El este destul de îngrijorat pentru a Se dovedi, voi trebuie să fiți destul de îngrijorați ca să credeți. Sunteți așa? În ordine. Rugați-vă cu toții. Billy și fratele Neville să țină microfonul. Să ne plecăm capetele și să ne rugăm în timp ce voi trece printre rânduri. Am să-mi pun mâinile și am să mă rog pentru fiecare dintre voi, ca să fiți părăsiți de răul care vă stăpânește, în timp ce treceți prin locul acesta uns, dacă am voie să-l numesc așa. Aceași ungere care este aici în față, este și în spate. Rugați-vă cu toții.

Acest băiat să fie vindecat în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

O, Doamne, fratele nostru să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos. Amin. Ascult porunca Ta, în Numele Domnului Isus Hristos. Tu ai spus că aceste semne îi vor urma pe cei ce cred, pe cei credincioși, și dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor face bine. Doamne, eu fac exact aceasta, în Numele Domnului Isus Hristos. Da, îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin. Îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele Domnului Isus Hristos, pentru vindecare.

(Fratele Branham continuă să se roage pentru bolnavi).

Eu mă rog sincer pentru fiecare. Voi sunteți îngrijorați și la fel Isus. Isus a trimis mesajul; Isus l-a trimis pe Duhul Sfânt; Isus a trimis Cuvântul Său; Isus l-a trimis pe slujitorul Său. Noi suntem îngrijorați, sunteți și voi? Dacă vă îngrijorați, credeți, priviți totul cu sinceritate și se va întâmpla.

(Fratele Branham continuă rugăciunea pentru bolnavi).

El se îngrijorează pentru tine,

El se îngrijorează pentru tine,

Prin soare sau umbră.

El se îngrijorează pentru tine.

El se îngrijorează pentru tine, (aruncați îngrijorările voastre asupra Lui),

El se îngrijorează pentru tine,

Prin soare sau umbră.

El se îngrijorează pentru tine.

Ești tu îngrijorat pentru El? Ești tu îngrijorat pentru Cuvântul Său? Amin. Cred că m-am rugat pentru toți, așa-i? Eu am făcut o greșeală și sunt sigur că cineva a observat. Domnul m-a avertizat mai înainte, pentru că i-am spus cuiva ceva ce era pentru o altă persoană. Nu văd persoana în cauză, dar i-am dat binecuvântarea care era pentru altcineva. Cei doi erau aproape unul de celălalt și nu am observat. Da, îi văd acum. Dacă nu mă înșel, este vorba de bărbatul și femeia care stau aici. Eu am dat mâna cu ei într-o cameră de hotel sau într-un motel din Jeffersonville, dar când a trecut pe aici și am vorbit cu el, i-am spus: „soră”, în loc să-i zic: „frate.” Ai observat? Mă refeream de fapt la soția ta, care a avut multă vreme probleme cu intestinul. Voi sunteți din Illinois și vă numiți Mongaland. Eu nu v-am cunoscut, dar acum sunteți în legătura corectă. Să credeți din toată inima, pentru că va avea loc o eliminare completă, apoi totul va fi bine. Trebuie doar să crezi. Vedeți? Se întâmplă tot timpul.

Tot ce știu este că m-am gândit la bărbatul de aseară și mi-am zis că are un păr frumos; el avea cărare pe mijloc. Mă refer la bărbatul cărunt de aici. Eu am privit întâmplător spre el și am văzut că deasupra lui era o lumină. Apoi a venit vedenia. Eu nu am știut cine erau ei, nu-i cunoșteam. Doamna a fost aseară afară și eu am întrebat-o: „Vii la adunare?” „Da,” a răspuns ea, și harul lui Dumnezeu a adus-o înapoi. Frate, ai observat că am greșit și am inversat ceea ce am spus când erai în rândul de rugăciune? Acele cuvinte au fost pentru sora și nu pentru tine. Așa este corect.

Pentru ca voi, cei care ați trecut prin rândul de rugăciune să știți că Îngerul Domnului a fost acolo, El v-a chemat. Dar în timp ce chemi, devii slab, tot mai slab. El este atât de îngrijorat pentru voi și la fel sunt și eu. Aș fi putut să iau cu patru

sau cinci mai mulți, și Billy Paul ar fi fost aici și m-ar fi luat de pe podium. Voi știți, desigur, că el a făcut aceasta în toți anii aceștia cât am umblat prin toată națiunea. Voi știți că vă iubesc. Oh, vă iubesc ca pe proprii mei copii! Voi sunteți copiii mei în Evanghelie; prin Evanghelie v-am născut din nou și cred că v-am răspuns la toate întrebările.

Eu vă iubesc. Eu am vrut să merg să-mi pun mâinile peste voi, dar deși a venit Duhul Sfânt și a lucrat, am făcut totuși greșeala aceea, în rândul de rugăciune. Am greșit pentru că am trecut prea repede și astfel am spus o binecuvântare care era pentru altcineva. Dar Duhul Sfânt m-a întors înapoi și mi-a arătat încă o dată ca să înțeleg corect. Puteți vedea că El este îngrijorat? Sunteți îngrijorați? Sunteți destul de îngrijorați încât să puteți spune: „De acum, în inima mea este ceva care-mi spune că greutățile mele au trecut. Sunt sănătos. Voi fi sănătos.” Credeți? Ridicați mâinile și spuneți: „Eu cred aceasta!” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

... Prin soare sau umbră.

El se îngrijorează pentru tine.

Aceasta este o sărbătoare a dragostei. Haideți să cântăm și să dam mâinile unii cu alții:

El se îngrijorează pentru tine,

El se îngrijorează pentru tine,

Prin soare sau umbră.

El se îngrijorează pentru tine.

V-am ținut atât de mult în dimineața aceasta! Păstorul meu nu predică așa de mult ca mine. El își va aduce mesajul în seara aceasta. Atunci vă vom anunța dacă sâmbăta viitoare va avea loc adunarea cu tema anunțată. Dacă nu voi vorbi eu, vor avea loc slujbele anunțate. Domnul să vă binecuvânteze pe toți, pe fiecare în parte. Cred că imediat după adunare va avea loc un botez.

În încheiere, să ne ridicăm pentru un moment în picioare și să cântăm încă o dată. *„Aruncați grijile voastre asupra Lui, pentru că El se îngrijește de voi.”* Dacă sunteți îngrijorați de El, haideți să spunem: „Doamne, eu știu că Tu te îngrijezi pentru mine și îmi ridic mâinile pentru că sunt îngrijorat pentru tine.” Să ne ridicăm mâinile în această sărbătoare de dragoste în timp ce cântăm:

El se îngrijează pentru tine,

El se îngrijează pentru tine,

Prin soare sau umbră.

El se îngrijează pentru tine.

În timp ce ne plecăm capetele, să spunem: „Oh dragostea Domnului meu!” Nu simțiți cum dragostea Lui vă atrage tot mai aproape de El? Spuneți: „Doamne, eu Te iubesc. Eu Te iubesc. Tu Te îngrijești de mine, Doamne. Ai fost atât de îngrijorat, încât ai murit pentru mine când eram încă păcătos. Tu ai fost rănit pentru fărădelegile mele și prin rănilile Tale am fost vindecat.”

El se îngrijează pentru tine,

El se îngrijează pentru tine,

Prin soare sau umbră.

El se îngrijorează pentru tine.

Gândiți-vă la aceasta în timp ce vă plecați capetele. Îl rog pe fratele Edwards să vină aici pentru rugăciunea de încheiere. Să mai cântăm o dată. Gândiți-vă:

Prin soare sau umbră.

El se îngrijorează pentru tine.

El S-a îngrijorat, suntem îngrijorați și noi? Spuneți: „Da, Doamne, promit să fiu îngrijorat. De acum înainte sunt îngrijorat pentru mărturia mea.”

...El se îngrijorează pentru tine.

Frater Edwards...

- Amin -